

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแนวโน้มหลักสูตรในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในปีพุทธศักราช 2545 โดยศึกษาภาพในปัจจุบันเกี่ยวกับความเป็นมา ปรัชญา และจุดมุ่งหมายของสถาบัน หลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอน ได้แก่ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ความแตกต่าง และจุดเน้นของหลักสูตรในกลุ่มสาขาวิชาเดียวกัน ของสถาบันต่างๆ การปรับปรุงหลักสูตร ตลอดจนปัญหาและอุปสรรค จำนวนนักศึกษาใหม่จำนวน ตามกลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ จำนวนเฉลี่ยนักศึกษาเข้าใหม่ การเพิ่ม/ลดของจำนวนนักศึกษาใหม่ อัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาที่รับเข้าศึกษาต่อจำนวนผู้สมัคร ประเภทหน่วยงานที่บัณฑิตออกไปประกอบอาชีพ และการบริหารหลักสูตรในปัจจุบัน ส่วนในอนาคตได้ศึกษาแนวโน้มการเปิดหลักสูตรในอีก 15 ปีข้างหน้า และปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเปิดหลักสูตร การบริหารหลักสูตร ตลอดจนแนวโน้มที่จะเกิดขึ้น การวิเคราะห์ข้อมูลปัจจุบันศึกษาจาก เอกสาร แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้แก่ อธิการบดี หรืออธิการ และรองอธิการ การคาดคะเนแนวโน้มในอนาคตอีก 15 ปีข้างหน้า วิเคราะห์จากการสัมภาษณ์อธิการบดี หรืออธิการ รองอธิการ และผู้ทรงคุณวุฒิทางการอุดมศึกษา ทั้งนี้จะวิเคราะห์ในภาพรวมของสถาบัน อุดมศึกษาทั้งหมดในปัจจุบัน และแนวโน้มในอนาคต สำหรับแนวโน้มหลักสูตรที่ควรเปิดสอนในอนาคต จะวิเคราะห์เป็นช่วงละ 5 ปี ตามระยะเวลาของแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ โดยถึงปี พ.ศ. 2545 เป็นปีสุดท้าย ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบของการบรรยาย และตารางประกอบคำอธิบาย แยกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 รูปแบบ และลักษณะหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ ในปัจจุบัน

ส่วนที่ 2 แนวโน้มหลักสูตรสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ในปี พ.ศ. 2545

วิธีการนำเสนอข้อมูล

1. การนำเสนอข้อมูล ได้วิเคราะห์ข้อมูลในภาพรวม จำนวนตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรในแต่ละกลุ่มสาขาวิชา ความแตกต่าง เฉพาะลักษณะสาขาวิชาแต่ละสถาบันในหลักสูตรกลุ่มสาขาวิชาเดียวกัน การลด-เพิ่มของจำนวนนักศึกษาที่สมัครและรับเข้าศึกษา จำนวนผู้สำเร็จการศึกษา จำนวนตามประเภทการมีงานทำ นโยบายการพัฒนาหลักสูตร แนวโน้มการเปิดหลักสูตรสาขาวิชาใหม่อีก 15 ปีข้างหน้า และการบริหารหลักสูตร
2. ตารางรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนนักศึกษาจำนวนตามสถาบัน จำนวนผู้สำเร็จการศึกษาจำนวนตามประเภทการมีงานทำ จำนวนผู้สมัครและรับเข้าศึกษาจำนวนตามสถาบัน

ส่วนที่ 1 รูปแบบ และลักษณะหลักสูตรสาขาวิชาต่าง ๆ ในปัจจุบัน

1. ความเป็นมา ปรัชญา หรือจุดมุ่งหมายของสถาบัน

1.1 ความเป็นมาของการตั้งสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

จากการสัมภาษณ์อธิการบดี หรืออธิการ และรองอธิการบดี ได้ข้อมูลตรงกันว่า การตั้งสถาบันอุดมศึกษาเกิดจากแรงจูงใจเป็นสำคัญ ซึ่งมีทั้งแรงจูงใจที่เกิดจากความปรารถนาที่จะอุทิศตนเพื่อช่วยเหลือสังคม โดยเห็นว่า สังคมยังต้องการ และขาดแคลน การศึกษาในสาขาที่จะเปิด ในระยะแรกได้เปิดสอนระดับต่ำกว่าปริญญาตรี สถาบันอุดมศึกษากลุ่มนี้ เปิดสอนก่อนแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 4 ส่วนสถาบันที่เปิดสอนในแผนพัฒนา ฉบับที่ 4 และ ฉบับที่ 5 นอกจากจะมีแรงจูงใจที่จะช่วยเหลือสังคมแล้ว สถาบันที่อยู่ต่างจังหวัดยังถือว่าเป็นศักดิ์ศรีของจังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษาตั้งอยู่ ตลอดจนเป็นเกียรติยศ ชื่อเสียงแก่วงศ์ตระกูลด้วย และจากการไปสำรวจสถาบันทางกายภาพ และการสัมภาษณ์ผู้ทรงคุณวุฒิ พบว่า ข้อมูลที่ได้สอดคล้องกับคำให้สัมภาษณ์ของผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

1.2 ปรัชญาหรือจุดมุ่งหมายของสถาบัน

จากการสัมภาษณ์อธิการบดี หรืออธิการ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนพบว่า สถาบันที่มีปรัชญาของสถาบันชัดเจน จะกำหนดทิศทางการจัดการศึกษาของสถาบันในกลุ่มสาขาวิชาที่สอดคล้องกับปรัชญาที่วางไว้ สถาบันอุดมศึกษาที่มีปรัชญาว่า "นักธุรกิจเป็นผู้สร้างชาติ" จัดการศึกษาทางกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ โดยเฉพาะสาขาวิชาบริหารธุรกิจ สถาบันที่มีองค์กร

ทางศาสนาเป็นมูลนิธิสนับสนุน เน้นด้านมนุษยธรรมเป็นหลัก บริษัทฯ "จงรักษาคนเจ็บให้หาย" "ช่วยเหลือสาธารณประโยชน์" จัดการศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ โดยจัดการศึกษาเฉพาะทาง (พยาบาล) สถาบันที่มีปรัชญาว่า "สัจจะ บริการ" ได้เริ่มจัดการศึกษาในกลุ่มสาขาวิชา แพทยศาสตร์ (พยาบาล) และกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา (ศาสนศาสตร์) เช่นกัน และปัจจุบันได้ขยายกลุ่มสาขาวิชาที่เปิดสอนเพิ่มขึ้น แต่ได้มีจุดเน้นถึงปรัชญาของสถาบันในทุกกลุ่มสาขาวิชาเช่นกัน

สำหรับสถาบันที่ไม่ได้ระบุปรัชญาของสถาบันไว้ ได้มีวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของสถาบันชัดเจน โดยจุดมุ่งหมายที่สำคัญคือ การสร้างประโยชน์ด้านการศึกษาให้แก่สังคม ซึ่งเป็นการเสริมสร้างการศึกษาให้กับเยาวชนโดยตรง

สรุปได้ว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีจุดมุ่งหมายที่สอดคล้องกันคือ การสร้างประโยชน์ด้านการศึกษาให้แก่สังคมไทย และผู้บริหารสถาบันมีความเห็นว่า สถาบันได้บรรลุวัตถุประสงค์ตามจุดมุ่งหมายที่ได้ตั้งไว้ทุกประการ แม้ในสถาบันที่ยังไม่มีผู้สำเร็จการศึกษาก็ได้ดำเนินการไปตามจุดมุ่งหมายตามขั้นตอนที่วางไว้ และผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังมีความภูมิใจที่ได้ช่วยแบ่งเบาภาระของรัฐบาลในการจัดการอุดมศึกษา

2. หลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอน

2.1 กลุ่มสาขาวิชาที่เปิดสอนในปัจจุบัน

หลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 11 แห่ง
ในปัจจุบัน มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 5 ต่อไปนี้

ตารางที่ 5 รายละเอียดหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 11 สถาบันจําแนกตามสาขาวิชาในระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2531

สถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัย						วิทยาลัย			รวม		
	ธุรกิจ	พณิชยการ	ศรี	พายัพ	เอเชีย	ศรี	ทิว	คริส	วงษ์		ศรี	รังสิต
สาขาวิชาตาม ISCED	บัณฑิตย	ค้าไทย	ปทุม		อาคเนย์	อิสาน	เฉียว	เดียน	ชาลิตกล	โสกน		
1. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์												
ศาสนา และ เทววิทยา												
ภาษาไทย				/		/						2
ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร		/										1
ภาษาอังกฤษ	/	/		/		/						4
วรรณคดีอังกฤษ		/										1
ภาษาจีนกลาง	/											1
ภาษาญี่ปุ่น		/										1
ประวัติศาสตร์				/		/						2
ปรัชญาและศาสนา				/								1
รวม 8 สาขาวิชา											13	

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัย					วิทยาลัย					รวม	
	ธุรกิจ บัณฑิต	พณิชย คำโพน	ศรี ปทุม	พายัพ	เอเชีย อาคเนย์	ศรี อีสาน	หัว เฉีว	ศรีส เคียน	วังษ์ ชวลิตกุล	ศรี โสภณ		รังสิต
หมวดสาขาวิชาบริหารธุรกิจ												
และพาณิชยการ												
การเงิน	/											1
การเงินและการธนาคาร		/	/	/	/			/		/		6
การบริหารการเงิน		/										1
การบริหารธุรกิจระหว่าง ประเทศ		/										1
การบริหารงานอุตสาหกรรม		/									/	2
การบริหารการตลาด		/										1
การบริหาร/การบริหาร ทั่วไป*		/*	/									2
การจัดการ/การจัดการ ทั่วไป*	/*			/						/	/	4
การจัดการอุตสาหกรรม		/										1
การบริหารงานบุคคล	/	/		/	/							4
การตลาด	/		/	/	/	/		/		/		7
การบัญชี	/		/	/	/	/		/		/	/	8
การบัญชีต้นทุน		/										1
การบัญชีการเงิน		/										1
การสอบบัญชี		/										1
การเลขานการ	/	/		/							/	4
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	/		/					/		/		4

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัย					วิทยาลัย					รวม
	ธุรกิจ บัณฑิตย	หอการ ค้าไทย	ศรี ปทุม	พายัพ	เอเชีย อาคเนย์	ศรี อีสาน	พัว เจียว	คริส เตียน	วังษ์ ชาวลีดกล	ศรี รังสิต	
สาขาวิชาตาม ISCED											
6. กลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์และ											
วิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ											
การพยาบาลและผดุงครรภ์/											
พยาบาลศาสตร์				/			/	/		/*	4
เทคนิคการแพทย์										/	1
กายภาพบำบัด										/	1
เภสัชศาสตร์										/	1
รวม 5 สาขาวิชา											7
7. กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์											
หมวดสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์											
วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์					/			/			2
วิศวกรรมเครื่องกล								/		/	2
วิศวกรรมไฟฟ้า			/		/					/	3
หมวดสาขาวิชาสถาปัตยกรรมศาสตร์และผังเมือง											
สถาปัตยกรรมและผังเมือง										/	1
รวม 4 สาขาวิชา											8

ตารางที่ 5 (ต่อ)

สถาบันอุดมศึกษา	มหาวิทยาลัย											รวม
	ธุรกิจ	หอการ	ศรี	พายัพ	เอเชีย	ศรี	พัว	คริส	วงษ์	ศรี	รังสิต	
สาขาวิชาตาม ISCED	บัณฑิต	ค้าขาย	บพม		อาคเนย์	อีสาน	เฉินา	เคียน	ชาลิตกุล	โสภณ		
8. กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์												
วนศาสตร์ และการประมง												
เทคโนโลยีการผลิตพืช							/					1
เทคโนโลยีการผลิตสัตว์							/					1
รวม 2 สาขาวิชา												2
รวมทั้งสิ้น 73 สาขาวิชา												120

หมายเหตุ : * ชื่อสาขาวิชาต่างกัน

จากตารางที่ 5 พบว่า กลุ่มสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเปิดสอนมากที่สุดคือ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ โดยเปิดสอนทุกสถาบัน รวม 9 สถาบัน ยกเว้นสถาบันเฉพาะทาง กลุ่มสาขาวิชาที่เปิดสอนรองลงมาคือ มนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา นิติศาสตร์ แพทยศาสตร์ และ วิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ วิศวกรรมศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์-ธรรมชาติ เปิดสอนใน 4 สถาบัน ส่วนกลุ่มสาขาวิชาประยุกต์และวิจิตรศิลป์ มีสถาบันที่เปิดสอน 2 สถาบัน และกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมง เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่เปิดสอนเพียงสถาบันเดียวและเป็นสถาบันที่ตั้ง ณ ต่างจังหวัด

เมื่อพิจารณารายละเอียดทุกกลุ่มสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา สถาบันที่เปิดสอนมี 4 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยพายัพ และวิทยาลัยศรีอีสาน มีสาขาวิชาที่เปิดสอน 8 สาขาวิชา 13 หลักสูตร สาขาวิชาที่เปิดสอนมากที่สุดคือ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งทุกสถาบันเปิดสอน รองลงไปคือ สาขาวิชาภาษาไทย และประวัติศาสตร์

2. กลุ่มสาขาวิชาประยุกต์ และวิจิตรศิลป์ เปิดสอน 2 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยพายัพ และวิทยาลัยรังสิต รวม 9 สาขาวิชา 9 หลักสูตร คือ ดุริยศิลป์ การออกแบบภายใน การออกแบบนิเทศศิลป์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ เครื่องเคลือบดินเผา จิตรกรรม ประติมากรรม ศิลปะภาพพิมพ์ และศิลปะภาพถ่าย

3. กลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ เปิดสอน 4 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยศรีอีสาน และวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล สาขาวิชานี้ไม่มีสาขาวิชาย่อย จึงมี 1 สาขาวิชา

4. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ สถาบันที่เปิดสอนมี 9 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยเอเซียอาคเนย์ วิทยาลัยศรีอีสาน วิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล วิทยาลัยศรีโสมภณ และวิทยาลัยรังสิต รวม 39 สาขาวิชา 72 หลักสูตร สาขาวิชาที่เปิดสอนมากเป็นอันดับที่ 1 คือ สาขาวิชาการบัญชี อันดับที่ 2 คือ สาขาวิชาการตลาด และอันดับที่ 3 คือ สาขาวิชาการเงิน และการธนาคาร

5. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ มีสถาบันที่เปิดสอน 4 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยศรีอีสาน และวิทยาลัยรังสิต มีสาขาวิชาที่เปิดสอนรวม 5 สาขาวิชา 8 หลักสูตร สาขาวิชาที่เปิดสอนเป็นอันดับที่หนึ่ง คือ สาขาวิชาคณิตศาสตร์ อันดับที่สอง คือ สาขาวิชาวิทยาการคอมพิวเตอร์

6. กลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ สถาบันที่เปิดสอนในกลุ่มนี้มี 4 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยหัวเฉียว วิทยาลัยศรีเตียน และวิทยาลัยรังสิต สาขาวิชาที่เปิดสอนมี 5 สาขาวิชา 7 หลักสูตร สาขาวิชาที่เปิดสอนมากที่สุด คือ สาขาวิชาการพยาบาล และผดุงครรภ์/พยาบาลศาสตร์

7. กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันที่เปิดสอนในกลุ่มสาขาวิชานี้มี 4 สถาบัน คือ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ วิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล และวิทยาลัยรังสิต เปิดสอน 4 สาขาวิชา รวม 8 หลักสูตร สาขาวิชาที่เปิดสอนมากที่สุดคือ สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า ซึ่งเปิดสอนใน 3 สถาบัน สาขาวิชาที่เปิดสอนรองลงไปคือ วิศวกรรมอิเล็กทรอนิกส์ และวิศวกรรมเครื่องกล มีสถาบันที่เปิดสอน 2 สถาบัน

8. กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ สถาบันที่เปิดสอนมีสถาบันเดียว คือ วิทยาลัยศรีอีสาน เปิดสอน 2 สาขาวิชา คือ เทคโนโลยีการผลิตพืช และเทคโนโลยีการผลิตสัตว์

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับหลักสูตร พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 2 และระยะที่ 3 เปิดสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง หรืออนุปริญญา ก่อน แล้วจึงปรับหลักสูตรเป็นระดับปริญญาตรี ซึ่งปัจจุบันมีเพียงบางสถาบันเท่านั้นที่ยัง เปิดสอนระดับอนุปริญญา และสถาบันเกือบทุกแห่ง เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาแล้ว ส่วนสถาบันที่เปิดในช่วงแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 และระยะที่ 5 แม้ว่าบางสถาบันจะมีรากฐานมาจากการจัดการศึกษาระดับต่ำกว่าปริญญาตรี แต่เปิดสอนในระดับปริญญาตรีเท่านั้น แต่พื้นที่ของสถาบันการศึกษาระดับปริญญาตรียังอยู่รวมกับระดับต่ำกว่าปริญญาตรี

2.2 วัตถุประสงค์ของหลักสูตร

เมื่อศึกษาเอกสารการขอเปิดหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 11 สถาบันแล้ว สรุปภาพรวมของวัตถุประสงค์ของหลักสูตรกลุ่มสาขาวิชาต่าง ๆ ทั้ง 8 สาขาวิชา ได้ดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา

วัตถุประสงค์แบ่ง เป็น 2 ประเด็น คือ วัตถุประสงค์ร่วมที่ทุกสาขา
วิชาการบูรพา และ วัตถุประสงค์ที่มีเฉพาะในบางสาขาวิชา บางสถาบัน

วัตถุประสงค์ร่วม ของทุกสถาบัน มีดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถทั้งในวิชาการทั่วไป
และวิชาการเฉพาะสาขา และสามารถนำความรู้ไปประกอบอาชีพได้เป็นอย่างดี ทั้งในภาค
เอกชนและภาครัฐบาล

2. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองและ
สามารถวิเคราะห์ วิเคราะห์ เหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลและหลักเกณฑ์ ตลอดจนสามารถ
เสนอแนวความคิดเห็นในการสร้างสรรค์ได้

3. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรับผิดชอบต่อทั้งตนเอง และสังคม

4. เพื่อเตรียมพื้นฐานให้แก่ นักศึกษาผู้สนใจ จะ เลือกศึกษาต่อใน
ระดับบัณฑิตศึกษาทั้งในประเทศ และต่าง ประเทศต่อไป

นอกจากนี้ สถาบันบางแห่ง ได้ระบุดังวัตถุประสงค์ของหลักสูตรเพิ่ม
เติมจาก 4 ประการดังกล่าวแล้ว ได้แก่

1. เพื่อเสริมสร้างทัศนคติในการมองเห็นความสำคัญของปรัชญา
และศาสนาในการดำเนินชีวิต มีจริยธรรม และศรัทธาในเอกภาพของมนุษยชาติ มีทัศนคติแห่ง
การอุทิศตน และการรับใช้ยิ่งกว่าการแสวงหาประโยชน์แก่ตนเป็นที่ตั้ง

2. มีความสามารถในการปรับตัว พัฒนาบุคลิกภาพ และคุณภาพ
ในการดำเนินชีวิต และอุทิศตนเพื่อเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม

2. กลุ่มสาขาวิชาประยุกต์และวิจิตรศิลป์

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่ตรงกัน มีดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ความสามารถในสาขาวิชา สามารถ
สร้างสรรค์ผลงานสนองความต้องการของสังคม และประเทศชาติได้

2. เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้า วิจัย และบริการในสาขาวิชา

วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่แตกต่างกัน ได้แก่

1. เพื่อให้ผู้มีความถนัดด้านดุริยศิลป์มีโอกาสศึกษาในระดับอุดมศึกษา ตลอดจนเป็นการพัฒนา และยกระดับมาตรฐานการศึกษาดุริยศิลป์ให้สูงขึ้นด้วย
2. สาขาจิตรกรรม ประติมากรรม ศิลปะภาพพิมพ์ ศิลปะภาพถ่าย การออกแบบภายใน การออกแบบนิเทศศิลป์ การออกแบบผลิตภัณฑ์ และ เครื่องเคลือบดินเผา มีวัตถุประสงค์เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้พื้นฐานทั้งในสาขาศิลปศาสตร์ และ สำนึกในคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมอันเป็นเอกลักษณ์ของชาติ

3. กลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์

สถาบันที่เปิดสอนสาขานี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ ซึ่งคล้ายคลึงกันดังนี้

1. เพื่อให้มีความรู้พื้นฐานในสาขาวิชาทั้งภาคทฤษฎี และภาคปฏิบัติ และสามารถนำไปประกอบอาชีพได้ทั้งในภาครัฐบาล และ เอกชน
2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรับผิดชอบในวิชาชีพ มีความสำนึกทางสังคม มีคุณธรรม และประพฤติตนอยู่ในกรอบจรรยาบรรณ

วัตถุประสงค์ที่บางสถาบันกำหนดเพิ่มเติมอีก คือ เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของ เนติบัณฑิตยสภา สภานายความ ตลอดจนสถาบันต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพด้านกฎหมาย

4. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์

เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจัดการศึกษาแพร่หลายที่สุด ทุกสถาบัน ยกเว้นสถาบันเฉพาะทาง

วัตถุประสงค์ร่วมของทุกสถาบัน สรุปได้ 4 ข้อ คือ

1. เพื่อให้บัณฑิตมีความรู้ ความสามารถ ในสาขาวิชาเป็นอย่างดี สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถสร้างงานด้วยตนเองได้
2. มีคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อตนเอง ต่อสังคม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ สามารถวิเคราะห์และตัดสินใจปัญหาต่าง ๆ โดยใช้เหตุผลหลักเกณฑ์ และพิจารณาณันถูกต้อง สามารถปรับตัวให้เข้ากับสังคม และสิ่งแวดล้อมได้

สมัยใหม่

3. มีทักษะและความรู้กว้างขวาง ทันต่อการพัฒนาของเทคโนโลยี

ภายใน และต่างประเทศ

4. มีความรู้ ความสามารถที่จะศึกษาต่อในระดับสูงต่อไปได้ ทั้ง

วัตถุประสงค์ที่บางสถาบันได้กำหนดเพิ่มเติมขึ้น มีดังนี้

1. เพื่อเป็นแหล่งกลางรวบรวม และส่งเสริมความรู้ในสาขา
วิชา ตลอดจนเป็นศูนย์กลางการวิจัย ค้นคว้าในสาขาวิชานั้น ๆ

2. เพื่อตอบสนองนโยบายรัฐ โดยการพัฒนากำลังคน เพื่อ
รับผิดชอบในการสร้าง เสริมเศรษฐกิจของชาติ

อนุปริญญา

3. เพื่อตอบสนองความต้องการศึกษาต่อของผู้สำเร็จหลักสูตร

ได้กว้างขวางขึ้น

4. เพื่อให้ นักศึกษามีโอกาสเลือกสาขาวิชาในการประกอบอาชีพ

5. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ

วัตถุประสงค์ร่วมของสถาบันที่เปิดสอนในกลุ่มสาขาวิชานี้ คือ

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถในสาขาวิชา และ
สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในงานต่าง ๆ ได้อย่างมีทักษะ

2. เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน ทั้งภาครัฐบาล
และภาคเอกชน

3. เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา

นอกจากนี้บางสถาบันได้กำหนดวัตถุประสงค์ที่แตกต่างเพิ่มเติม คือ

แบบแผนในการทํานาน

1. เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีเหตุผล มีความคิดริเริ่ม และมีระเบียบ

เจริญก้าวหน้า

2. เพื่อเป็นแหล่งวิจัย และพัฒนางานวิชาการเฉพาะสาขาให้

6. กลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

สาขาวิชากลุ่มนี้ ที่สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเปิดสอน ได้แก่ สาขาวิชาพยาบาล สาขาวิชากายภาพบำบัด สาขาวิชาเทคนิคการแพทย์ และเภสัชศาสตร์ มีวัตถุประสงค์ที่ตรงกันของหลักสูตร ดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีคุณธรรม จริยธรรม มีจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ มีความรับผิดชอบต่อตนเอง สังคม และต่อวิชาชีพ
2. มีความเข้าใจความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ และตระหนักถึงคุณค่าของชีวิตมนุษย์
3. รู้จักพัฒนาตนเองทั้งด้านส่วนตัว และวิชาชีพด้วยการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ
4. มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดี และสามารถเป็นผู้นำได้
5. สามารถให้บริการในสาขาวิชาชีพได้ทั้งเบื้องต้น และในภาวะฉุกเฉิน และสามารถนำความรู้ในหลักวิชาการมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงานได้
6. มีความสามารถในการวางแผน จัดระเบียบงาน และนิเทศก์การปฏิบัติงานได้
7. มีความรู้พื้นฐาน เพียงพอที่จะพัฒนาให้สูงขึ้นในระดับบัณฑิตศึกษา

7. กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์

สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดสอนในกลุ่มสาขาวิชานี้ ส่วนใหญ่พัฒนามาจากระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ปัจจุบันยังไม่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาจากสาขาวิชานี้ วัตถุประสงค์ของหลักสูตรที่คล้ายคลึงกันมีดังนี้

1. เพื่อผลิตบัณฑิตในสาขาที่มีความต้องการกำลังคน และขาดแคลน
2. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความพร้อมทั้งด้านความรู้ในวิชาชีพ มีจริยธรรม คุณธรรม และจรรยาบรรณที่ดีในวิชาชีพ สามารถประยุกต์ความรู้กับงานตามสภาพอุตสาหกรรมของท้องถิ่นได้
3. เพื่อแบ่งเบาภาระด้านงบประมาณของรัฐบาล ตลอดจนสามารถสนองนโยบายรัฐบาลที่ให้เอกชนจัดการศึกษาในสาขาที่มีความขาดแคลน

วัตถุประสงค์ที่บางสถาบันกำหนดไว้เพิ่มเติมดังนี้

1. เพื่อส่งเสริมการพัฒนา และวิจัยด้านวิศวกรรมศาสตร์ ให้เหมาะสมกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม และ เทคโนโลยีของประเทศ
2. เพื่อพัฒนามาตรฐานด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมถึงการสร้างบรรยากาศทางการศึกษา และการพัฒนาเป็นมหาวิทยาลัยทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

8. กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์

สถาบันที่ผลิตบัณฑิตในสาขาวิชานี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้สรุปได้ คือ

1. เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถทั้งภาคทฤษฎี และปฏิบัติ และสามารถออกไปประกอบอาชีพด้านการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ
2. เพื่อส่งเสริมและพัฒนา ตลอดจนประยุกต์ความรู้ด้านเกษตรในท้องถิ่นให้กว้างขวางขึ้น

จากวัตถุประสงค์ของหลักสูตรทุกสาขาวิชา จะเห็นได้ชัดเจนว่า กำหนดวัตถุประสงค์ไว้อย่างกว้าง ๆ และมีความแตกต่างกันเล็กน้อย ส่วนใหญ่เป็นวัตถุประสงค์ในทิศทางที่สอดคล้องกัน และจุดเน้นของหลักสูตรยังคงคล้ายคลึงกัน และไม่เน้นการผลิตบัณฑิตเพื่อภาคเอกชนเท่านั้น แต่เน้นให้รู้จักการสร้างงานด้วยตนเองและมีจุดมุ่งหมายด้านคุณภาพคือ ให้บัณฑิตมีทั้งความรู้ ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม และจรรยาบรรณที่ดี มีความซื่อสัตย์ต่อวิชาชีพ ส่วนข้อสรุปที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน พบว่า สถาบันพยายามที่จะสร้างหลักสูตรให้มีความแตกต่างจากสถาบันอื่น โดยปัจจุบันเน้นที่การเรียนการสอนเป็นสำคัญ

2.3 การปรับปรุงหลักสูตร

จากการศึกษาเอกสารการขออนุมัติปรับปรุงหลักสูตรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 11 สถาบัน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เปิดสอนในหลักสูตรกลุ่มสาขาวิชาเกิน 5 ปี ได้มีการปรับปรุงหลักสูตรทุกสถาบัน เหตุผลในการปรับปรุงหลักสูตร คือ เพื่อให้ทันสมัยและสอดคล้องกับความต้องการของสังคม ตลาดแรงงาน ตลอดจนการพัฒนาเศรษฐกิจ และธุรกิจของประเทศ ประเด็นหลักที่ทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง คือ ปรับเปลี่ยนจำนวนหน่วยกิตให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร ทั้งจำนวนหน่วยกิตรวม และหน่วยกิตในหมวดวิชา การโยกย้ายรายวิชาจากวิชาเลือกเสรี เป็นวิชาบังคับ การเปิดรายวิชาใหม่เพื่อให้นักศึกษารู้จักใช้

เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการประยุกต์ใช้ในทางปฏิบัติ เพราะเป็นวิชาที่จำเป็นและอำนวยความสะดวกในการประกอบอาชีพของนักศึกษาในอนาคต การปรับปรุงคุณภาพของวิชาชีพ และวิชาเฉพาะ เพื่อวางรากฐานสำหรับการเปิดสาขาวิชาเพิ่มขึ้นในอนาคต เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานโดยเฉพาะอย่างยิ่งภาคเอกชน โดยจะเน้นให้มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นมากขึ้น

2.4 ปัญหาและอุปสรรค

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นสอดคล้องกันว่า ปัญหาและอุปสรรคเกิดจากทั้งในส่วน of สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเอง และปัญหาที่เกิดจากรัฐ ผู้วิจัยขอสรุปเป็น 2 ประเด็น คือ ปัญหาในส่วน of สถาบันอุดมศึกษาเอกชน และปัญหาในส่วน of รัฐ

ประเด็นแรกปัญหาในส่วน of สถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีดังนี้

1. นักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยเฉพาะสถาบันขนาดเล็กในต่างจังหวัด ประสบปัญหาเรื่องไม่สามารถรับนักศึกษาเข้าเรียนได้ตามจำนวนที่ต้องการ ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะค่านิยมของผู้เรียน ที่ประสงค์เข้าศึกษาในกรุงเทพฯ หรือเมืองใหญ่ที่เป็นศูนย์กลางความเจริญ หรืออีกประการหนึ่งคือ การที่สถาบันพัฒนามาจากการเปิดสอนระดับต่ำกว่าปริญญาตรี และปัจจุบันยังดำเนินการสอน ค่านิยมของผู้เรียนที่มองว่ายังไม่เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีบรรยากาศทางการศึกษาเต็มที่

2. คณาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนขนาดเล็กในต่างจังหวัด จะประสบปัญหาด้านการหาคณาจารย์ ทั้งคณาจารย์ประจำ วุฒิปริญญาโท และคณาจารย์พิเศษ และต้องเสียค่าใช้จ่ายในการจ้างคณาจารย์ค่อนข้างสูง

ประเด็นที่ 2 ปัญหาในส่วน of รัฐ มีดังนี้

1. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเห็นว่า ปัจจุบันทบวงมหาวิทยาลัย เน้นการควบคุมมากกว่าการส่งเสริมและพัฒนา และนโยบายของรัฐไม่แน่นอน การที่รัฐสนับสนุนให้เอกชนแบ่งเบาภาระการจัดการศึกษานั้น รัฐควรสนับสนุนในสาขาที่เอกชนทำได้ดีอยู่แล้ว และไม่ควรมุ่งส่งเสริมให้สถาบันของรัฐเปิดสอนในสาขาดังกล่าวขึ้นมาใหม่ ในส่วน of ผู้ทรงคุณวุฒิทางการอุดมศึกษาเห็นว่า รัฐควรเน้นด้านคุณภาพมาตรฐาน โดยเฉพาะการรับรองคุณภาพมาตรฐาน

มากกว่า การควบคุมในรายละเอียดถ้ารัฐให้มีการแข่งขันมากขึ้น คุณภาพก็จะดีขึ้น การกำหนดมาตรฐานต่าง ๆ ควรเป็นไปเพื่อการควบคุมคุณภาพเป็นหลัก ในอดีตการจำกัดค่าหน่วยกิตเป็นสาเหตุสำคัญประการหนึ่งที่ทำให้สถาบันอุดมศึกษาเอกชนเติบโตในเชิงคุณภาพไม่ได้เต็มที่ การปล่อยค่าหน่วยกิตให้ลอยตัวนี้ เป็นนโยบายที่ดี และหากรัฐถือนโยบายนี้ต่อไป สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจะมีคุณภาพได้ทัดเทียมสถาบันของรัฐ หรือดีกว่า แต่ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับสถาบันอุดมศึกษาเอกชนว่าจะมุ่งด้านกำไร หรือมุ่งด้านคุณภาพมาตรฐาน ในอนาคต สถาบันที่มุ่งกำไรมาก คุณภาพการศึกษาจะลดลง และในที่สุดจะต้องยุบเลิกไป แต่สถาบันที่มุ่งคุณภาพ จะสามารถดึงดูดคนดีทั้งคณาจารย์ และนักศึกษาเข้าสถาบันได้

2. หลักสูตรสาขาวิชาที่เปิดสอน เนื่องจากการขออนุมัติหลักสูตรต้องผ่านขั้นตอนการขออนุมัติหลักสูตร และเป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร สถาบันอุดมศึกษาเอกชนจึงต้องสร้างหลักสูตรให้สอดคล้องกับเกณฑ์มาตรฐาน และเกณฑ์มาตรฐานเป็นตัวกำหนดโครงสร้างหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตตลอดหลักสูตร ระบบการศึกษา ตลอดจนระยะเวลาเรียน ดังนั้นโครงสร้างและรูปแบบของหลักสูตรในกลุ่มสาขาวิชาเดียวกัน จึงมีความคล้ายคลึงกัน และไม่เกิดความหลากหลาย ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในต่างจังหวัด มีความต้องการที่จะสร้างหลักสูตรที่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น แต่ไม่สามารถกระทำได้ เพราะต้องปฏิบัติตามรายได้เงื่อนไข และเกณฑ์มาตรฐานฉบับเดียวกัน ข้อสำคัญในการจัดทำหลักสูตร ที่ผู้บริหารทุกท่านมีความเห็นตรงกันคือ หลักสูตรมีรูปแบบของการลอกเลียนหลักสูตรจากที่อื่น อาทิ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนต้อง เลียนแบบหลักสูตรของสถาบันของรัฐ เป็นต้น ทั้งนี้เพราะเพื่อให้ผ่านการพิจารณาของคณะกรรมการพิจารณาหลักสูตร

3. ความร่วมมือกับภาครัฐ และภาคเอกชน ในปัจจุบันยังไม่สามารถทำการร่วมมืออย่างเป็นทางการ กับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ โดยการเซ็นสัญญาได้ ทั้งนี้ แม้ทบวงมหาวิทยาลัยจะมีนโยบายสนับสนุน แต่หลักการในทางปฏิบัติยังไม่ชัดเจน และสถาบันของรัฐบางแห่งคัดค้าน ดังนั้นโดยรูปแบบจึงเป็นการตกลงระหว่างสถาบัน ซึ่งให้ความร่วมมือด้านสถานที่ฝึกปฏิบัติ (Shop/Lab) สถานที่ฝึกงาน (โรงพยาบาล) คณาจารย์พิเศษ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้รับความร่วมมือจากสถาบันอุดมศึกษาของรัฐเป็นอย่างดี สำหรับความร่วมมือกับภาคเอกชนนั้นไม่มากนัก และจะเกิดขึ้นในกรณีที่เป็นหน่วยงาน หรือบริษัทในเครือเดียวกับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน หรือผู้บริหารระดับสูงของสถาบัน มีความสัมพันธ์กับผู้บริหารหน่วยงานนั้น ๆ เช่น ในรูปแบบของการนับถือศาสนาเดียวกัน หรือการรับเชิญเป็นกรรมการสภาของสถาบันนั้น ๆ

3. จำนวนนักศึกษาใหม่จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา

3.1 จำนวนนักศึกษาใหม่จำแนกตามปีการศึกษา

จำนวนนักศึกษาใหม่ จำแนกตามปีการศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

11 สถาบัน มีรายละเอียดดังปรากฏในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่จากตามกลุ่มสาขาวิชา 11 สถาบัน ปีการศึกษา 2513-2531

กลุ่มสาขาวิชาตาม ISCED		ปีการศึกษา										รวม	
		ภาค 2513	เพิ่ม/ลด	2514	เพิ่ม/ลด	2515	เพิ่ม/ลด	2516	เพิ่ม/ลด	2517	เพิ่ม/ลด		2518
มนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	46	-	-	-	46
ประยุกต์และวิจิตรศิลป์	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0
นิติศาสตร์	ปกติ	23	2	(21)	-	-	-	-	27	202	175	408	
	ค่า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	
สังคมศาสตร์	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	84	-	-	84	
	ค่า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	
	ค่า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	
แพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	
วิศวกรรมศาสตร์	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	
เกษตรศาสตร์	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	
	ค่า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0	
รวม (2513-2518)		23	2	(21)	0	0	0	157	202	45	538		

ตารางที่ 6 (ต่อ)

กลุ่มสาขาวิชาตาม ISCED		ปีการศึกษา										รวม		
		ภาค 2519	เพิ่ม/ลด	2520	เพิ่ม/ลด	2521	เพิ่ม/ลด	2522	เพิ่ม/ลด	2523	เพิ่ม/ลด		2524	เพิ่ม/ลด
มนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา	ปกติ	-		71		80	9	289	209	483	194	609	126	1,532
ประยุกต์และวิศวกรรมศาสตร์	ปกติ	-		12		6	(6)	14	8	7	(7)	8	1	47
นิติศาสตร์	ปกติ	230	28	442	212	296	(146)	333	37	678	345	871	193	2,850
	ค่า	-		129		96	(33)	87	(9)	-	-	182	-	494
	รวม	230	28	571	341	392	(179)	420	28	678	258	1,053	375	3,344
สังคมศาสตร์	ปกติ	-		2,392		1,937	(455)	1,794	(143)	2,630	836	2,711	81	11,464
	ค่า	-		335		251	(84)	218	(33)	-	-	480	-	1,284
	รวม	-		2,727		2,188	(539)	2,012	(176)	2,630	618	3,191	561	12,748
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	ปกติ	-		-		-		-	-	57	-	42	(15)	99
	ค่า	-		-		-		-	-	-	-	-	-	0
	รวม	-		-		-		-	-	57	-	42	(15)	99
แพทย์ศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	ปกติ	-		49		49	0	60	11	54	(6)	57	3	269
วิศวกรรมศาสตร์	ปกติ	-		-		-		-	-	-	-	-	-	0
เกษตรศาสตร์	ปกติ	-		-		-		-	-	-	-	-	-	0
รวม (2519-2524)		230		3,430		2,715	(715)	2,795	80	3,909	1,114	4,960	1,051	18,039

ตารางที่ 6 (ต่อ)

กลุ่มสาขาวิชาตาม ISCED	ปีการศึกษา	ปีการศึกษา												รวม		
		ภาค 2525	เพิ่ม/ลด	2526	เพิ่ม/ลด	2527	เพิ่ม/ลด	2528	เพิ่ม/ลด	2529	เพิ่ม/ลด	2530	เพิ่ม/ลด		2531	เพิ่ม/ลด
มนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา	ปกติ	410	(199)	359	(51)	548	189	472	(76)	498	26	522	24	521	(1)	4,908
ประยุกต์และวิจิตรศิลป์	ปกติ	11	3	11	0	8	(3)	10	2	15	5	255	240	253	(2)	610
นิติศาสตร์	ปกติ	748	(123)	646	(102)	457	(189)	414	(43)	389	(25)	388	(1)	457	69	6,757
	ค่า	136	(46)	185	49	608	423	481	(127)	499	18	486	(13)	483	(3)	3,372
	รวม	884	(169)	831	(53)	1,065	234	895	(170)	888	(7)	874	(14)	940	66	9,245
สังคมศาสตร์	ปกติ	2,821	110	3,116	295	3,695	579	3,928	233	5,433	1,505	5,663	230	5,950	287	42,154
	ค่า	391	(89)	423	32	1,166	743	709	(457)	1,216	507	1,412	196	2,575	1,163	9,176
	รวม	3,212	21	3,539	327	4,861	1,322	4,637	(224)	6,649	2,012	7,075	426	8,525	1,450	48,118
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	ปกติ	21	(21)	20	(1)	224	204	260	36	179	(81)	332	153	391	59	1,526
	ค่า	-	-	-	-	-	-	-	-	48	-	63	15	84	21	195
	รวม	21	(21)	20	(1)	224	204	260	36	227	(33)	395	168	475	80	1,721
แพทยศาสตร์และวิชาที่ เกี่ยวข้องกับสุขภาพ	ปกติ	82	25	92	10	130	38	140	10	211	71	339	128	399	60	1,662
	วิศวกรรมศาสตร์	ปกติ	-	-	-	-	-	-	-	30	-	97	67	345	248	472
	เกษตรศาสตร์	ปกติ	-	-	64	-	135	71	99	(36)	74	(25)	10	(64)	49	431
รวม (2525-2531)	4,620	(340)	4,916	296	6,971	2,055	6,513	(458)	8,592	2,079	9,567	975	11,507	1,940	71,263	

หมายเหตุ : ตัวเลขใน () = ลด

จากการสำรวจข้อมูลนักศึกษาใหม่ จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา และปีการศึกษา โดยเก็บข้อมูล ณ สถาบันการศึกษา ดังตารางที่ 6 ปรากฏว่า ข้อมูลก่อนปีการศึกษา 2520 ได้ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์ จึงถือข้อมูล ณ ปีการศึกษา 2520 เป็นต้นไป พบว่า กลุ่มสาขาวิชาที่มีนักศึกษาเข้าเรียนมากที่สุดเป็นอันดับแรก กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ อันดับที่ 2 กลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ อันดับที่ 3 กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา อันดับที่ 4 กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ อันดับที่ 5 กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ อันดับที่ 6 กลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ อันดับที่ 7 กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมง และอันดับสุดท้ายกลุ่มสาขาวิชาประยุกต์และวิจิตรศิลป์ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กลุ่มสาขาวิชาที่วิเคราะห์ข้อมูลตั้งแต่ปีการศึกษา 2520-2531 รวม 12 ปี มีดังนี้

1. กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่รวม 4,862 คน โดยเฉลี่ยมีนักศึกษาเข้าใหม่ ปีละ 405 คน
2. กลุ่มสาขาวิชาประยุกต์ และวิจิตรศิลป์ จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่รวม 610 คน เฉลี่ยจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ ปีละ 50 คน
3. กลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่รวม 8,607 คน เฉลี่ยจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ ปีละ 717 คน
4. กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่รวม 48,034 คน เฉลี่ยจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ ปีละ 4,002 คน
5. กลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่รวม 1,662 คน เฉลี่ยจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ ปีละ 138 คน

กลุ่มสาขาวิชาที่เริ่มรับนักศึกษาเมื่อปี 2523 เป็นต้นมา ถึงปีการศึกษา 2531 ระยะเวลา 9 ปี ได้แก่

1. กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ จำนวนนักศึกษาเข้าใหม่รวม 1,721 คน เฉลี่ยจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ ปีละ 191 คน
2. กลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วนศาสตร์ และการประมง เริ่มเปิดรับนักศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2526 ในระยะเวลา 6 ปี มีจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่รวม 431 คน

โดยเฉลี่ยมีนักศึกษาเข้าศึกษา ปีละ 71 คน

3. กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เริ่มเปิดรับนักศึกษาเมื่อปีการศึกษา 2529 ในระยะเวลา 3 ปี มีจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่รวม 472 คน โดยเฉลี่ยมีนักศึกษาเข้าศึกษา ปีละ 157 คน

3.2 ด้านการเพิ่ม/ลดของจำนวนนักศึกษา

จากตารางที่ 6 สามารถแบ่งการเพิ่ม-ลดของจำนวนนักศึกษา โดยพิจารณาจากจำนวนนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษาว่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงจากปีการศึกษาที่ผ่านมา สามารถจำแนกตามกลุ่มสาขาวิชาได้ 3 ประเภทคือ ประเภทแรก กลุ่มสาขาวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นโดยตลอด ประเภทที่สอง กลุ่มสาขาวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นมากกว่าลดลง และประเภทที่สามกลุ่มสาขาวิชาที่มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นบ้าง และลดลงบ้าง สรุปได้ดังนี้

ในประเภทแรก มี 1 กลุ่มสาขาวิชาเท่านั้นคือ กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ประเภทที่สอง มี 5 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาประยุกต์และวิจิตรศิลป์ กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ ธรรมชาติ และกลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

ประเภทที่สาม มี 2 กลุ่มสาขาวิชา ได้แก่ กลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ และกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วนศาสตร์ และการประมง

ข้อค้นพบจากการสำรวจการเพิ่ม/ลดของจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ สรุปได้ว่า กลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์เป็นที่สนใจของผู้เรียน ในระยะปัจจุบันนี้เนื่องจากเป็นสาขาวิชาที่กำลังเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานอย่างมากนั่นเอง

3.3 อัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ต่อจำนวนผู้สมัคร

อัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่ต่อจำนวนผู้สมัครของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 6 สถาบัน มีรายละเอียดดังแสดงในตารางที่ 7 ดังนี้

ตารางที่ 7 จำนวนนักศึกษาที่เข้าใหม่และผู้สมัครแยกตามกลุ่มสาขาวิชา 6 สาขา ปีการศึกษา 2525-2531

กลุ่มสาขาวิชาตาม ISCED	ปีการศึกษา											
	2525			2526			2527			2528		
	รับ	สมัคร	อัตราส่วน	รับ	สมัคร	อัตราส่วน	รับ	สมัคร	อัตราส่วน	รับ	สมัคร	อัตราส่วน
มนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา	-	-	-	-	-	-	75	70	1:0.93	70	106	1:1.51
ประยุกต์และวิศวกรรมศิลป์	-	-	-	-	-	-	8	18	1:2.25	10	20	1:2.00
นิติศาสตร์	-	-	-	-	-	-	56	56	1:1.00	47	47	1:1.00
สังคมศาสตร์	-	-	-	-	-	-	748	732	1:0.98	939	948	1:1.01
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	-	-	-	-	-	-	22	23	1:1.05	69	91	1:1.32
แพทยศาสตร์	30	2,778	1:92.60	40	1,051	1:26.28	130	2,015	1:15.50	140	1,943	1:13.88
วิศวกรรมศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
เกษตรศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	30	2,778	1:92.60	40	1,051	1:26.28	1,039	2,914	1:2.80	1,275	3,155	1:2.47

ตารางที่ 7 (ต่อ)

กลุ่มสาขาวิชาตาม ISCED	ปีการศึกษา									รวม		
	2529			2530			2531					
	รับ	สมัคร	อัตราส่วน	รับ	สมัคร	อัตราส่วน	รับ	สมัคร	อัตราส่วน	รับ	สมัคร	อัตราส่วน
มนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา	81	73	1:0.90	81	77	1:0.95	88	57	1:0.65	395	383	1:0.97
ประวัติศาสตร์และวิถีชีวิต	15	34	1:2.27	255	629	1:2.47	253	645	1:2.55	541	1,346	1:2.49
นิติศาสตร์	24	24	1:1.00	423	760	1:1.80	617	570	1:0.92	1,167	1,457	1:1.25
สังคมศาสตร์	2,053	3,464	1:1.69	2,723	5,938	1:2.18	2,755	5,375	1:1.95	9,218	16,457	1:1.79
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	34	43	1:1.26	169	2,918	1:17.27	258	2,994	1:11.60	552	6,069	1:10.99
แพทยศาสตร์	211	4,421	1:20.95	339	8,249	1:24.33	316	6,346	1:20.08	1,206	26,803	1:22.22
วิศวกรรมศาสตร์	-	-	-	40	76	1:1.90	227	1,307	1:5.76	267	1,383	1:5.18
เกษตรศาสตร์	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
รวม	2,418	8,059	1:3.33	3,854	18,647	1:4.84	4,284	17,294	1:4.04	12,940	53,898	1:4.17

จากการศึกษาอัตราส่วนระหว่างจำนวนนักศึกษารับเข้าใหม่ต่อจำนวนผู้สมัคร ระหว่างปีการศึกษา 2525-2531 ซึ่งได้ข้อมูลจากส่วนของสถาบันการศึกษานั้น ๆ เอง ได้แก่ วิทยาลัยหัวเฉียว (2525-2530) วิทยาลัยคริสเตียน (2527-2531) วิทยาลัยวงษ์ชาติดกกุล (2527-2531) มหาวิทยาลัยพายัพ (2527-2531) วิทยาลัยรังสิต (2529-2531) และมหาวิทยาลัยศรีปทุม (2530-2531) ดังรายละเอียดในตารางที่ 6 พบว่า กลุ่มสาขาวิชาที่มีอัตราส่วนระหว่างจำนวนรับ กับผู้สมัครสูงสุดคือ สาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ ซึ่งเปิดสอนในสาขาวิชาการพยาบาล เทคนิคการแพทย์ และกายภาพบำบัด เป็นต้น ในอัตรา 1:22.22 อันดับที่สอง คือ กลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ 1:10.99 อันดับที่สามกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ 1:5.18 อันดับสี่ กลุ่มสาขาวิชาประยุกต์ และวิจิตรศิลป์ 1:2.49 อันดับห้า กลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ 1:1.82 อันดับหก กลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ 1:1.25 อันดับเจ็ด กลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา 1:0.97

ข้อค้นพบนี้แสดงว่า สาขาวิชาที่มีผู้สนใจสมัครเรียนมากที่สุดคือ กลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ รองลงมาคือ สาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและสาขาวิศวกรรมศาสตร์ ตามลำดับ ซึ่งสอดคล้องกับสภาพความต้องการของตลาดที่ขาดบุคลากรในวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ซึ่งตลาดมีความต้องการบุคลากรด้านนี้สูง แผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 6 จึงได้มีนโยบายส่งเสริมการจัดการศึกษาด้านนี้ โดยสนับสนุนให้ธุรกิจเอกชนมีบทบาทด้านการผลิตบุคลากรสาขาดังกล่าวเพิ่มขึ้น โดยจะทบทุนระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคสำคัญ ซึ่งทำให้เอกชนไม่สามารถเข้ามามีส่วนร่วมได้ดีเท่าที่ควร

สำหรับสาขาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติและสาขาวิศวกรรมศาสตร์นั้น แม้ว่าการรัฐบาลจะได้วางนโยบายในแผนพัฒนาการศึกษา ฉบับที่ 6 พ.ศ. 2530-2534 สนับสนุนด้านการพัฒนากำลังคนสาขาดังกล่าว โดยให้ความสำคัญ และสนับสนุนสถาบันอุดมศึกษาเอกชนให้จัดการศึกษาก็ตาม แต่การศึกษาในสาขาดังกล่าวโดยเฉพาะสาขาวิชาทางวิศวกรรมศาสตร์ ต้องลงทุนสูง สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีปัญหาด้านเงินทุนและการขาดแคลนคณาจารย์ ดังนั้นจากการสัมภาษณ์ท่านอธิการบดีได้ข้อสรุปว่า สถาบันจะพัฒนา และ เปิดสอนในสาขาวิชาที่สถาบันมีความพร้อม และทำได้ดี ส่วนสาขาวิชาที่ไม่ถนัด หรือไม่มีความพร้อม จะไม่เปิดสอน เพราะการแข่งขันด้านคุณภาพ และมาตรฐาน เป็นสิ่งสำคัญ และจำเป็นอย่างยิ่งในยุคปัจจุบัน

4. ประเภทหน่วยงานที่บันทึกประกอบอาชีพ

ประเภทของหน่วยงานที่บันทึกออกไปประกอบอาชีพได้แสดงรายละเอียดไว้ใน

ตารางที่ 8 ดังนี้

ตารางที่ 8 ประเภทของหน่วยงานที่บัณฑิตออกใบทวงถามจำนวนนักศึกษาและสาขาวิชา

ปีการศึกษา	สาขาวิชา	บัณฑิตที่มีงานทำ (คน)	ประเภทของหน่วยงาน											
			ส่วนราชการ		รัฐวิสาหกิจ		องค์การระหว่างประเทศ		บริษัท/เอกชน		ประกอบอาชีพอิสระด้วยตนเอง		ไม่ระบุ	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2516	สังคมศาสตร์	182	25	13.74	16	8.79	1	.55	140	76.92	-	-	-	-
2517	สังคมศาสตร์	103	10	9.71	8	7.77	-	-	85	82.52	-	-	-	-
2518	นิติศาสตร์	12	9	7.5	-	-	-	-	3	2.5	-	-	-	-
	สังคมศาสตร์	147	29	19.73	19	12.93	-	-	99	67.34	-	-	-	-
2519	สังคมศาสตร์	349	46	13.18	45	12.89	-	-	258	73.93	-	-	-	-
2520	มนุษยศาสตร์	21	5	23.81	-	-	-	-	16	76.19	-	-	-	-
	ประยุกต์และวิจิตรศิลป์	2	1	50	-	-	-	-	1	50	-	-	-	-
	นิติศาสตร์	4	3	75	-	-	-	-	1	25	-	-	-	-
	สังคมศาสตร์	677	95	14.03	80	11.82	3	0.44	499	73.71	-	-	-	-
2521	มนุษยศาสตร์	11	6	54.55	-	-	-	-	5	45.45	-	-	-	-
	นิติศาสตร์	22	20	90.90	-	-	-	-	1	4.55	1	4.55	-	-
	สังคมศาสตร์	608	115	18.91	67	11.02	3	.49	386	63.5	37	6.08	-	-
2522	ทบวงมหาวิทยาลัยไม่มีข้อมูล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เผยแพร่													
2523	มนุษยศาสตร์	16	4	25	-	-	3	18.75	7	43.75	2	12.5	-	-
	ประยุกต์และวิจิตรศิลป์	1	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	-	-
	นิติศาสตร์	49	33	67.35	1	2.04	-	-	14	28.57	1	2.04	-	-
	สังคมศาสตร์	679	101	14.87	72	10.60	4	.59	454	66.86	48	7.08	-	-

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปีการศึกษา	สาขาวิชา	บัณฑิตที่มั่งงานทา (คน)	ประเภทของหน่วยงาน											
			ส่วนราชการ		รัฐวิสาหกิจ		องค์การระหว่างประเทศ		บริษัท/เอกชน		ประกอบอาชีพอิสระ		ไม่ระบุ	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2524	มนุษยศาสตร์	26	6	23.07	2	7.69	-	-	12	46.15	3	11.54	3	11.54
	ประยุกต์และวิจิตรศิลป์	4	1	25.00	-	-	-	-	1	25.00	-	-	2	50.00
	นิติศาสตร์	24	16	66.66	1	4.17	-	-	5	20.83	1	4.17	1	4.17
	สังคมศาสตร์	772	95	12.30	61	7.90	3	.39	500	64.77	93	12.05	20	2.59
2525	มนุษยศาสตร์	130	101	77.69	1	.77	1	.77	25	19.23	2	1.54	-	-
	ประยุกต์และวิจิตรศิลป์	4	1	25.00	-	-	-	-	3	75.00	-	-	-	-
	นิติศาสตร์	64	46	71.87	4	6.25	-	-	12	18.75	2	3.13	-	-
	สังคมศาสตร์	827	62	7.50	44	5.32	4	.48	607	73.40	110	13.30	-	-
2526	มนุษยศาสตร์	75	21	28	4	5.33	1	1.33	38	50.67	11	14.67	-	-
	ประยุกต์และวิจิตรศิลป์	1	-	-	-	-	-	-	1	100	-	-	-	-
	นิติศาสตร์	81	68	80.46	5	6.90	-	-	6	10.34	2	2.30	-	-
	สังคมศาสตร์	657	75	11.42	44	6.70	3	.46	455	69.25	77	11.72	3	.46
	วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	3	3	100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2527	ทบวงมหาวิทยาลัยไม่มีข้อมูล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เผยแพร่	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
2528	ทบวงมหาวิทยาลัยไม่มีข้อมูล	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	เผยแพร่	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-

ตารางที่ 8 (ต่อ)

ปีการศึกษา	สาขาวิชา	บัณฑิตที่มั่งงานเท่า (คน)	ประเภทของหน่วยงาน											
			ส่วนราชการ		รัฐวิสาหกิจ		องค์การระหว่างประเทศ		บริษัท/เอกชน		ประกอบอาชีพอิสระด้วยตนเอง		ไม่ระบุ	
			จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2529	มนุษยศาสตร์	110	4	3.64	5	4.55	1	.92	83	75.45	17	15.45	-	-
	ประยุกต์และวิจิตรศิลป์	6	-	-	-	-	-	-	6	100	-	-	-	-
	นิติศาสตร์	191	128	67.02	17	8.90	-	-	28	14.66	18	9.42	-	-
	สังคมศาสตร์	1,303	152	11.67	95	7.29	8	.61	849	65.16	199	15.27	-	-
	วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ	1	1	100	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
	แพทยศาสตร์	87	17	19.54	-	-	1	1.15	69	79.31	-	-	-	-
	เกษตรศาสตร์	3	1	33.33	1	33.33	-	-	-	-	-	-	1	33.33
	รวมทุกสาขาวิชา	7,258	1,302	17.94	593	8.17	36	.50	4,673	64.38	624	8.60	30	.41

จากประเภทของหน่วยงานที่บัณฑิตผู้สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน เข้าไปทำงาน ตั้งแต่ปีการศึกษา 2516 ถึงปีการศึกษา 2529 ตามข้อมูลเผยแพร่ของทบวงมหาวิทยาลัยเรื่อง ภาวะการหางานทำของบัณฑิต ประจำปีการศึกษา 2516-2521 และ 2523-2526 และปีการศึกษา 2529 พบว่าประเภทของหน่วยงานซึ่งบัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 7 สถาบัน ที่เป็นกลุ่มตัวอย่างและมีบัณฑิตสำเร็จการศึกษาแล้ว ได้แก่ มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีปทุม มหาวิทยาลัยพายัพ วิทยาลัยศรีอีสาน วิทยาลัยเอเชียอาคเนย์ และวิทยาลัยหัวเฉียว รวมทุกสาขาวิชา ดังตารางที่ 8 มีดังนี้

อันดับ 1	ทำงานในบริษัท/เอกชน	ร้อยละ	64.38
อันดับ 2	ทำงานในส่วนราชการ	ร้อยละ	17.94
อันดับ 3	ประกอบอาชีพอิสระ	ร้อยละ	8.60
อันดับ 4	ทำงานรัฐวิสาหกิจ	ร้อยละ	8.17
อันดับ 5	ทำงานองค์การระหว่างประเทศ	ร้อยละ	0.50
อันดับ 6	ไม่ระบุประเภทหน่วยงาน	ร้อยละ	0.41

หากพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขาวิชา ได้พบว่า

1. บัณฑิตกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา ทำงานในบริษัท/เอกชน ร้อยละ 47.82 เป็นอันดับหนึ่ง รองลงไปตามลำดับ ได้แก่ ภาคราชการ ร้อยละ 37.79 ประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 9 รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 3.08 องค์การระหว่างประเทศ ร้อยละ 1.54 และไม่ระบุสถานที่ทำงาน ร้อยละ 0.77 (ข้อมูล 7 ปี เริ่มปีการศึกษา 2520)
2. บัณฑิตกลุ่มสาขาวิชาประยุกต์ และวิจิตรศิลป์ ทำงานในบริษัท/เอกชน มากที่สุด ร้อยละ 72.22 ราชการ ร้อยละ 16.67 และไม่ระบุหน่วยงาน ร้อยละ 11.11 (ข้อมูล 7 ปี เริ่มปีการศึกษา 2520)
3. บัณฑิตกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ ทำงานในราชการมากที่สุดคือ ร้อยละ 71.74 รองลงไปตามลำดับได้แก่ บริษัท/เอกชน ร้อยละ 16.12 รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 6.40 ประกอบอาชีพอิสระ ร้อยละ 5.52 และไม่ระบุหน่วยงาน ร้อยละ 0.22 (ข้อมูล 9 ปี เริ่มปีการศึกษา 2518)
4. บัณฑิตกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ทำงานในภาคเอกชนสูงที่สุดคือ บริษัท/เอกชน ร้อยละ 68.72 รองลงไปตามลำดับได้แก่ ราชการ ร้อยละ 12.77 ประกอบ

อาชีพอิสระ ร้อยละ 8.95 รัฐวิสาหกิจ ร้อยละ 8.74 องค์การระหว่างประเทศ ร้อยละ 0.46 และ ไม่ระบุประเภทหน่วยงาน ร้อยละ 0.36 (ข้อมูล 11 ปี เริ่มปีการศึกษา 2516)

5. บัณฑิตกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ศึกษานานส่วนราชการเท่านั้น (ข้อมูล 2 ปี เริ่มปีการศึกษา 2526)

6. บัณฑิตกลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาเกี่ยวข้องกับสุขภาพ (เฉพาะสาขาวิชาการพยาบาล) ศึกษานานภาคเอกชนสูงที่สุดคือ บริษัท/เอกชน ร้อยละ 79.31 รองลงไปตามลำดับคือ ส่วนราชการ ร้อยละ 19.54 องค์การระหว่างประเทศ ร้อยละ 1.15 (ข้อมูล 1 ปี ปีการศึกษา 2529)

7. บัณฑิตกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ วนศาสตร์ และการประมง ศึกษานาน บริษัท/เอกชน ราชการ และไม่ระบุประเภทหน่วยงานที่ทำเท่า ๆ กัน คือ ร้อยละ 33.33 (ข้อมูล 1 ปี ปีการศึกษา 2529)

จากข้อค้นพบนี้ สรุปได้ว่า บัณฑิตที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ศึกษานานอยู่ในภาคเอกชนเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งสอดคล้องกับการให้สัมภาษณ์ของอธิการบดีสถาบันต่างๆ เกี่ยวกับการจัดหลักสูตรว่า ต้องสอดคล้องสนองตอบกับธุรกิจเอกชนเป็นหลัก เพราะเป็นตลาดใหญ่ในการรองรับบัณฑิต สำหรับบัณฑิตกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ที่ทำงานราชการเป็นส่วนใหญ่ นั้น เนื่องจากผู้มาศึกษาต่อในภาคนี้ส่วนมากเป็นผู้ที่มีงานทำอยู่แล้ว และ เมื่อสำเร็จการศึกษาก็ยังคงทำงานอยู่ในที่ทำงานเดิม ซึ่งเป็นภาคราชการ

5. การบริหารหลักสูตร

ผลการศึกษากาการบริหารหลักสูตรระดับปริญญาตรี ของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้ง 11 สถาบัน โดยศึกษาจากเอกสารระเบียบการประจำปีการศึกษา 2531 และจากแบบสำรวจสถาบัน สามารถสรุปตามแนวการบริหารหลักสูตรของเบอร์ควิส 6 ด้าน คือ เวลา (Time) สถานที่ (Space) แหล่งทรัพยากร (Resources) องค์การ (Organization) ขบวนการ (Procedures) และผลผลิต (Outcomes) ได้ดังนี้

1. เวลา (Time) ด้านเวลาดำเนินการของสถาบัน ระบบการจัดการ
ศึกษาดังนี้

1.1 เวลาเรียน ภาคปกติ เวลา 8.00-17.00 น.

ภาคค่ำ เวลา 17.00-20.00 น.

เวลาดำเนินการห้องสมุด เวลา 8.00-16.30 น.

กรณีเปิดสอนภาคค่ำ ห้องสมุดปิด เวลา 19.30 น. หรือ 20.00 น.

วันหยุดประจำสัปดาห์ ส่วนใหญ่หยุดในวันอาทิตย์ กับวันเสาร์ หรือวันจันทร์

1.2 ปฏิทินการศึกษา ระบบการศึกษาเป็นระบบทวิภาค (Semester)

แบ่งการศึกษาเป็น 2 ภาค คือ ภาคเรียนที่ 1 และภาคเรียนที่ 2 มีระยะเวลาเรียนแต่ละภาค
ไม่ต่ำกว่า 16 สัปดาห์ และส่วนใหญ่จะ เปิดสอนในภาคฤดูร้อน ซึ่งไม่นับเป็นภาคเรียนปกติ นอก
จากในคณะพยาบาลศาสตร์ที่ต้องศึกษาภาคฤดูร้อนเป็นภาคบังคับ สำหรับการแบ่งภาคการศึกษา
ภาคเรียนที่ 1 อยู่ระหว่างเดือนมิถุนายน-ตุลาคม ภาคเรียนที่ 2 เดือนพฤศจิกายน-มีนาคม
ภาคฤดูร้อน เดือนเมษายน-พฤษภาคม

1.3 ระยะเวลาในการศึกษา สำหรับนักศึกษาภาคปกติมีระยะเวลา
ศึกษาไม่ต่ำกว่า 3 ปีครึ่ง และไม่เกิน 8 ปี นักศึกษาภาคค่ำมีระยะเวลาศึกษาไม่ต่ำกว่า 4 ปี
ครึ่ง และไม่เกิน 10 ปี

1.4 การรับเข้าเป็นนักศึกษาของสถาบัน ปัจจุบันสถาบันต่าง ๆ ได้
ดำเนินการ 5 วิธีคือ การสอบคัดเลือกของสถาบัน การสอบคัดเลือกร่วมกับทบวงมหาวิทยาลัย
การคัดเลือกด้วยวิธีเทียบโอนหรือสอบคุณวุฒิต่างอื่นแทน การคัดเลือกจากผู้สมัครขอเข้าศึกษา
ต่อจากระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า และการรับเข้าตามโครงการพิเศษ การรับสมัครอยู่ใน
ช่วงเดือนมีนาคม - พฤษภาคม สำหรับการสอบคัดเลือกของสถาบันส่วนใหญ่จัดสอบปีละ 1 ครั้ง
ประมาณสัปดาห์ที่ 4 ของเดือนพฤษภาคม หรือสัปดาห์แรกของเดือนมิถุนายน ซึ่งอยู่ในช่วงหลัง
จากผลสอบคัดเลือกเข้าสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ

1.5 การลงทะเบียนเป็นส่วนใหญ่นักศึกษาภาคปกติลงทะเบียนได้ 12-22
หน่วยกิต นักศึกษาภาคค่ำ 6-12 หน่วยกิต สำหรับการศึกษภาคฤดูร้อนนักศึกษาภาคปกติลง
ทะเบียนได้ 6-9 หน่วยกิต และนักศึกษภาคค่ำลงทะเบียน 3-6 หน่วยกิต สัญญลักษณ์แสดงผล
การศึกษาทุกสถาบัน ใช้ระบบตัวอักษร (Letter Grading System) ยกเว้นคณะนิติศาสตร์
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ใช้ระบบร้อยละ (Percentage Grading System)

สภาพของนักศึกษาที่มี 2 ประเภทคือ นักศึกษาปกติ และนักศึกษารอพินิจ นักศึกษาปกติ คือ ผู้ที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 และนักศึกษารอพินิจได้เกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ระหว่าง 1.50-1.99 สำหรับการฟื้นฟูสภาพนักศึกษา พิจารณาจากเกรดเฉลี่ยสะสม คือ ผู้ที่ได้เกรดเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.50 ยกเว้นนักศึกษาที่เข้าศึกษาเป็นภาคแรกหรือนักศึกษาที่สอบได้เต็มเฉลี่ยสะสมต่ำกว่า 1.75 เป็นเวลา 2 ภาคการศึกษาติดกัน

นอกจากนี้ในสถาบันอุดมศึกษาบางแห่งมีการจัดการศึกษาที่พิเศษแตกต่างกันไป เช่น มีการจัดการศึกษาโดยไม่นับหน่วยกิตหรือกรณีร่วมฟังการบรรยาย (Audit) การจัดทำสอบพื้นฐานความรู้ก่อนศึกษาและจัดหลักสูตรให้เรียนเพิ่มกรณีสอบไม่ผ่าน

1.6 การสำเร็จการศึกษาและการให้ปริญญา นักศึกษาจะต้องสอบได้จำนวนหน่วยกิตครบถ้วนตามหลักสูตร ได้เต็มเฉลี่ยสะสมไม่ต่ำกว่า 2.00 ยกเว้นบางสถาบันที่มีการกำหนดเกรดเฉลี่ยสะสมในหมวดวิชาเอก วิชาแกนไม่น้อยกว่า 2.00 สถาบัน ส่วนใหญ่ที่อนุญาตให้ผู้สอบได้จำนวนหน่วยกิตครบตามความหลักสูตรที่ได้เต็มเฉลี่ยสะสมไม่ถึง 2.00 แต่ไม่ต่ำกว่า 1.50 นอกจากนี้สถาบันที่เปิดสอนในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ ได้กำหนดเงื่อนไขสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในสาขาวิชาดังกล่าว จะต้องทำงานเป็นพยาบาลในโรงพยาบาลที่สถาบันการศึกษานั้น ๆ ดำเนินการ เป็นระยะเวลา 2 ปี โดยได้รับเงินเดือนตามอัตราโรงพยาบาล

2. สถานที่ (Space) ประกอบด้วยพื้นที่ที่ใช้ในการเรียนการสอนและพื้นที่นอกเหนือจากที่ใช้ในการเรียนการสอน

2.1 พื้นที่ที่ใช้ในการเรียนการสอน ได้แก่ อาคารเรียนของสถาบัน มีทั้งการแบ่งตึกเรียนเฉพาะคณะและอาคารเรียนรวมทุกคณะ สรุประเบิดสำคัญได้ดังนี้

2.1.1 สภาพห้องเรียน ส่วนใหญ่ทางสถาบันจัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น พัดลม ไมโครโฟนสำหรับผู้สอน เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ และบางสถาบันโดยเฉพาะสถาบันในกรุงเทพมหานคร ได้ดำเนินการติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องเรียนบางห้อง เช่น ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องคอมพิวเตอร์ ห้องสัมมนา ห้องเรียนรวมขนาดใหญ่ นอกจากนี้บางสถาบันโดยเฉพาะสถาบันที่เปิดดำเนินการหลัง พ.ร.บ. 2522 มีการจัดห้องเรียนให้สามารถปรับขนาดของห้องและใช้ในกิจการอื่น ๆ ได้พร้อมกัน เช่น เป็นห้องประชุม ห้องสัมมนาในกิจการของสถาบัน มหาวิทยาลัยทุกแห่งในกรุงเทพมหานคร ที่เปิดสอนในระดับ

บัณฑิตศึกษามีการติดตั้ง เครื่องปรับอากาศและมีอุปกรณ์ เช่น ไมโครโฟน เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ มีประจำห้องเรียนทุกห้อง

2.1.2 ขนาดของห้องเรียน พบว่า 9 สถาบันจาก 11 สถาบัน มีห้องเรียนขนาดบรรจุ 30-60 คนมากที่สุด รองลงมาคือ ห้องเรียนขนาดความจุ 61-100 คน

2.1.3 ห้องปฏิบัติการเฉพาะสาขา เช่น ห้องปฏิบัติการทาง ภาษา ห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ ส่วนใหญ่มีขนาดความจุ 30-50 ที่นั่ง มีเพียงพอกับจำนวน ผู้เรียน ยกเว้นในสถาบันเฉพาะทาง 1 แห่ง ที่จำนวนห้องทดลองทางวิทยาศาสตร์ ยังไม่ สามารถจัดดำเนินการได้ทั้งหมด ต้องใช้ห้องทดลองร่วมกับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐและสถาบัน อุดมศึกษาเอกชนแห่งอื่น ส่วนสาขาวิศวกรรมศาสตร์ สถาบันที่เปิดดำเนินการส่วนใหญ่ (3 ใน 4 แห่ง) ได้มีการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงด้วย จึงสามารถใช้ สถานที่โรงฝึกชั่วคราวร่วมกันได้อย่างเพียงพอ

ในด้านอาคารสถานที่ของสถาบันที่เปิดดำเนินการก่อน พ.ร.บ. 2522 ในระดับมหาวิทยาลัยและวิทยาลัยทั้งในกรุงเทพมหานครและต่างจังหวัดมักจะมีห้องเรียน ขนาดใหญ่ (200 คนขึ้นไป) ทุกสถาบัน และมีห้องสัมมนาหรือห้องประชุมทั้งขนาดเล็ก (10-50 คน) และขนาดใหญ่ (100 คนขึ้นไป) โดยเฉพาะสถาบันในระดับวิทยาลัยที่เปิดดำเนินการหลัง พ.ร.บ. 2522 ในต่างจังหวัดและสถาบันเฉพาะทาง จะมีห้องเรียนขนาดความจุ 30-60 คน ห้องประชุม สัมมนา มีเฉพาะห้องขนาดเล็ก (10-50 คน) และดัดแปลงใช้ในกิจการต่าง ๆ เช่น ห้องเรียน ห้องประชุม

2.2 พื้นที่นอกเหนือจากการใช้ในการเรียนการสอน มีดังนี้

2.2.1 ห้องสมุด ห้องสมุด 5 แห่ง จาก 11 แห่ง ติดเครื่องปรับอากาศ เป็นสถาบันในกรุงเทพฯ 4 แห่ง ต่างจังหวัด 1 แห่ง ที่เหลือ 6 แห่ง มีเฉพาะ พัฒมทั้งห้อง

ลักษณะห้องสมุด 5 สถาบันมีโต๊ะทำงานเฉพาะตัวให้นัก ศึกษา 2 สถาบันมีห้องหรือมุมเฉพาะจัดบริการฉายสไลด์ วี ดี โอ ให้แก่นักศึกษา 3 สถาบันมี ห้องประชุมสัมมนากลุ่มย่อยในห้องสมุด และไม่มีสถาบันใดมีห้องสมุดสำหรับอาจารย์ หรือมี บริเวณที่เป็นสัดส่วน เช่น โต๊ะทำงานเฉพาะของอาจารย์ และมหาวิทยาลัยทั้ง 4 แห่งที่เปิด สอนระดับบัณฑิตศึกษามีห้องสมุดเฉพาะสำหรับนักศึกษาปริญญาโท

การบริการของห้องสมุด ทุกสถาบันดำเนินการเหมือนกัน คือ มีบริการถ่ายเอกสารและมีเอกสารเผยแพร่การใช้ห้องสมุด และส่วนใหญ่ (9 สถาบัน) มีบริการจอง (Reserve) หนังสือ มีบริการยืมระหว่างห้องสมุด (7 แห่ง)

2.2.2 หอพักนักศึกษา สถาบันในกรุงเทพฯ ที่สอนหลายกลุ่มสาขาวิชาไม่มีหอพักของสถาบัน ยกเว้นสถาบันที่สอนในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์มีหอพักสำหรับนักศึกษาในบริเวณสถาบัน ในสถาบันต่างจังหวัด 4 ใน 5 สถาบัน มีหอพักสำหรับนักศึกษาและทุกสถาบันที่มีหอพักนักศึกษา ไม่มีการจัดกิจกรรมทางวิชาการที่เสริมการเรียนการสอนในหอพัก

2.2.3 ห้องพักอาจารย์ สถาบันในระดับมหาวิทยาลัยทุกแห่งและวิทยาลัยในกรุงเทพฯ (8 สถาบัน) ก็ให้ห้องพักอาจารย์ให้เป็นสัดส่วนแยกตามภาคหรือสาขาวิชา มีจำนวนอาจารย์ในห้องโดยเฉลี่ย 3-7 คน นอกจากนั้นมีการกันห้องเฉพาะสำหรับอาจารย์อาวุโส หัวหน้าภาควิชา และสถาบันระดับวิทยาลัยในต่างจังหวัดส่วนใหญ่จัดห้องพักอาจารย์เป็นห้องรวมขนาดใหญ่ และมีเพียง 3 สถาบันในกรุงเทพฯ ติดตั้งเครื่องปรับอากาศในห้องพักอาจารย์ อีก 8 สถาบันที่เหลือติดพัดลม

2.2.4 ห้องอื่น ๆ ทุกสถาบันมีห้องกิจกรรมหรือห้องชมรมของนักศึกษามีเพียง 2 สถาบันจาก 11 สถาบัน ซึ่งเป็นวิทยาลัยในกรุงเทพมหานคร ที่มีห้องหรือสถานที่ที่จัดให้นักศึกษาพบปะ พูดคุย และไม่มีสถาบันใดจัดห้องพิเศษให้นักศึกษาทำงานหรือทำการบ้าน

สรุป ด้านสถานที่ เช่น ห้องเรียน ห้องสมุด ห้องพักอาจารย์ และสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สามารถจัดประเภทสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เห็นว่ามีความพร้อมในเรื่องดังกล่าวในปัจจุบันได้ดังนี้

สถาบันประเภทที่มีความพร้อม พบว่า มีการจัดอาคารเรียนแยกเป็นแต่ละคณะ ภายในห้องเรียนมีสิ่งอำนวยความสะดวกในห้อง เช่น มีไมโครโฟน เครื่องฉายภาพข้ามศีรษะ ประจำห้อง ห้องเรียนสามารถปรับขนาดของห้องได้ตามความเหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ เช่น เป็นห้องเรียนขนาดเล็ก ขนาดใหญ่ หรือใช้เป็นห้องประชุม สัมมนา

ด้านห้องสมุดมีการติดตั้ง เครื่องปรับอากาศมีห้องประชุม ห้องสัมมนากลุ่มย่อย โต๊ะทำงานส่วนตัวเฉพาะนักศึกษา มีบริการถ่ายเอกสาร ยืมระหว่างห้องสมุด บริการจอง (Reserve) หนังสือ และมีเอกสารเผยแพร่การใช้ห้องสมุด ตลอดจนมีปริมาณหนังสือในกลุ่มสาขาวิชาต่าง ๆ เท่ากับหรือมากกว่าเกณฑ์บาง

ด้านห้องพักอาจารย์ มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ ชั้นห้องพักอาจารย์ เป็นสัดส่วนเฉพาะบุคคลหรือเฉพาะสาขาวิชา เฉพาะสถาบันในกรุงเทพมหานคร นอกนั้นเป็นห้องพัสดุธรรมดา

ข้อสังเกต พบว่า สถาบันในกรุงเทพมหานคร มักจะมีสิ่งอำนวยความสะดวกภายในห้องสมุดให้มากกว่าสถาบันในต่างจังหวัด เช่น มีการติดตั้งเครื่องปรับอากาศ โดยเฉพาะในระดับมหาวิทยาลัย มีการจัดห้องประชุม/สัมมนากลุ่มย่อย มีโต๊ะทำงานส่วนตัวเฉพาะนักศึกษา

3. แหล่งทรัพยากร (Resources) ประกอบด้วยทรัพยากรบุคคล คือ คณาจารย์ และทรัพยากรประเภทวัสดุอุปกรณ์ จากการศึกษาแบบสำรวจและการสัมภาษณ์ได้ข้อค้นพบดังนี้

3.1 คณาจารย์ สถาบันอุดมศึกษาเอกชนทั้ง 11 แห่ง มีคณาจารย์ คือ อาจารย์ประจำ และอาจารย์พิเศษ และมีวิทยากรนอกสถาบัน ซึ่งหมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิในสาขาวิชาต่าง ๆ โดยจะคัดเลือกผู้ที่มีความชำนาญและความเชี่ยวชาญในสาขานั้น ๆ เป็นสำคัญ และสถาบันบางแห่งได้ให้ค่าตอบแทนอาจารย์พิเศษในอัตราที่สูง เพื่อดึงดูดอาจารย์ที่มีความสามารถ สถาบันที่อยู่ต่างจังหวัด ให้บริการด้านที่พักและการเดินทางเพิ่มเติม นอกเหนือจากค่าตอบแทนการสอนด้วย

3.2 วัสดุอุปกรณ์เสริมการศึกษา สถาบันส่วนใหญ่ (8 แห่ง) มีหน่วยสื่อหรือแผนกวัสดุอุปกรณ์ ซึ่งบางสถาบันเรียกต่างกัน เช่น แผนกบริการสื่อการศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา นอกจากนี้ ทุกสถาบันมีหน่วยบริการถ่ายเอกสาร มีทั้งหน่วยงานที่สถาบันจัดบริการ (6 แห่ง) และให้บุคคลภายนอกดำเนินการ (5 แห่ง) และสถาบัน (1 แห่ง) ในต่างจังหวัดจัดตั้งห้องบันทึกเสียง (Studio) ที่มีเครื่องมือทันสมัย ครบถ้วน

3.3 การดำเนินการเกี่ยวกับเอกสารและตำรา สถาบันในระดับมหาวิทยาลัยทั้งหมด 4 แห่ง และวิทยาลัย 1 แห่ง มีโรงพิมพ์ของสถาบัน นอกนั้นจัดทำในรูปแบบหน่วยผลิตเอกสาร สถาบัน 6 แห่ง มีหน่วยงานเฉพาะในการจำหน่ายเอกสาร อีก 4 แห่งพิมพ์แจกเนื่องจากเก็บค่าเอกสารในส่วนของค่าธรรมเนียมการเรียน ประมาณ 100-300 บาทต่อปี มีสถาบันในระดับมหาวิทยาลัยเพียง 1 แห่งที่จัดดำเนินการในรูปแบบของศูนย์หนังสือ

3.4 การสื่อสารของสถาบัน ทุกสถาบันมีบริการสื่อสารให้นักศึกษาทราบ โดยจัดบอร์ดประกาศข่าวสารมีทั้งบอร์ดของสถาบันและบอร์ดเฉพาะคณะหรือภาควิชา

3.5 ปริมาณหนังสือ พบว่า 6 สถาบันมีปริมาณหนังสือทั้งหมดในท้อง
 สมุดมากกว่าเกณฑ์ทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันที่เหลือ 5 แห่ง มีปริมาณหนังสือรวมน้อยกว่าเกณฑ์
 ทบวงมหาวิทยาลัยแต่ก็อยู่ในระหว่างดำเนินการจัดซื้อ เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มสาขาวิชา
 พบว่า สถาบันที่เปิดสอนในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ นิติศาสตร์ มีปริมาณหนังสือมากกว่า หรือ
 เท่ากับเกณฑ์ทบวงมหาวิทยาลัย ส่วนสถาบันที่เปิดสอนทางกลุ่มสาขาพยาบาลศาสตร์ สาขาวิชา
 วิทยาศาสตร์ และสาขาวิศวกรรมศาสตร์ จะมีปริมาณหนังสือต่ำกว่าเกณฑ์ทบวงมหาวิทยาลัย
 ทั้งนี้เป็นเพราะอยู่ระหว่างการดำเนินการจัดซื้อหนังสือในสาขาดังกล่าว โดยเฉพาะตำราภาษา
 ต่างประเทศมีราคาสูง

4. องค์กร (Organization) จากการศึกษาแบบสำรวจและการสัมภาษณ์
 ผู้บริหารพบว่า สถาบันอุดมศึกษา 11 สถาบัน มีการจัดโปรแกรมการศึกษา และหน่วยงานบริหาร
 ดังนี้

4.1 การจัดโปรแกรมการศึกษา ทุกสถาบันจัดโปรแกรมการศึกษา ที่
 ประกอบด้วย วิชาเอก (วิชาแกน, วิชาเฉพาะด้าน) วิชาการศึกษาทั่วไป และวิชาเลือก
 ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตรของทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันเฉพาะทาง (2 สถาบัน) เป็น
 สถาบันที่จัดสอนเพื่อการประกอบอาชีพโดยเฉพาะทางพยาบาล ได้จัดโปรแกรมการศึกษารูป
 แบบดังกล่าว เช่นกัน

4.2 การจัดหน่วยงานบริหารด้านการเรียนการสอน ทุกสถาบันมีรูป
 แบบเฉพาะศาสตร์ คือ ประกอบด้วยคณะ ภาควิชา และสาขาวิชา

สรุปได้ว่า รูปแบบขององค์กรของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในประเทศไทย
 ไม่มีประเด็นที่แตกต่างกัน

5. ขบวนการ (Procedures) สถาบันอุดมศึกษาเอกชนได้ดำเนินการดังนี้

5.1 ขบวนการวางแผนการเรียนการสอน สถาบันหรือคณะ (คณาจารย์
 ที่รับผิดชอบ) เป็นผู้กำหนดหลักสูตร และหน่วยกิตการเรียน ตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร

5.2 วิธีการเรียนการสอน ส่วนใหญ่ที่ใช้ คือ การสอนแบบบรรยาย
 โดยมีการสาธิต ทดลอง และทาบแบบฝึกหัดประกอบ

5.3 การวัดผล ค่าเงินการโดยจัดการสอบ ซึ่งมีการประเมินผลเป็นระยะ ๆ และประเมินผลปลายภาคอีกครั้ง และในรายวิชาที่มีการมอบงานให้นักศึกษาทำ จะนำผลงานมาประเมินผลด้วย

6. ผลผลิต (Outcomes) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบัน พบว่า สถาบันอุดมศึกษาทุกสถาบันที่มีบัณฑิตสำเร็จการศึกษา มีความพึงพอใจกับคุณภาพของบัณฑิต และเห็นว่าบัณฑิตส่วนใหญ่มีคุณภาพและคุณลักษณะ คล้ายคลึงกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร สามารถประกอบอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ สถาบันได้รับคำชมเชยจากหน่วยงานที่รับบัณฑิตไปทำงาน และบัณฑิตสามารถก้าวหน้าในวิชาชีพการงานและการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษาทั้งภายในและต่างประเทศ นอกจากนี้บัณฑิตบางคนได้กลับมาทำงานในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่เคยศึกษาและเป็นผู้ที่มีคุณภาพและผู้ทรงคุณวุฒิ มีความเห็นว่า บัณฑิตจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความสามารถและมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

สำหรับการประเมินผลบัณฑิตจากหน่วยงานที่รับบัณฑิตไปทำงานเป็นทางการนั้น สถาบันอุดมศึกษาเอกชนยังไม่ได้ดำเนินการ แต่ได้มีโครงการที่เตรียมเพื่อดำเนินการไว้บ้างแล้ว

ส่วนที่ 2 แนวโน้มหลักสูตรสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในปี พ.ศ. 2545

1. แนวโน้มการเปิดหลักสูตรใหม่ในอนาคต

จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ได้ให้ทัศนะว่า ระยะเวลา 15 ปีข้างหน้า เป็นระยะเวลาที่ยาวนาน ไม่สามารถยืนยันได้ว่าสาขาวิชาใดบ้างที่จะเปิดสอน แต่จะเป็นทิศทางที่สอดคล้องสนองต่อตลาดแรงงาน โดยถือความพร้อมของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแต่ละสถาบันเป็นเกณฑ์ สถาบันที่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาอาจจะขยายสาขาวิชาเพิ่มขึ้น ส่วนสถาบันที่ยังไม่เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษา แบ่งเป็น 2 กลุ่มคือ กลุ่มแรก จะเปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาหากมีความพร้อม และกลุ่มที่สอง จะขยายการศึกษาในระดับเดิม โดยเปิดการศึกษาต่อเนื่อง และเปิดสาขาวิชาใหม่

สำหรับในช่วงระยะเวลา 5 ปี สามารถบอกได้ถึงนโยบายที่วางแผนไว้ สรุปได้ดังนี้

1. สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ นิติศาสตร์ และสังคมศาสตร์ ระดับปริญญาตรี เป็นสถาบันที่ตั้งในกรุงเทพมหานคร จะขยายสาขาวิชาที่รองรับการพัฒนาด้านธุรกิจต่อไป และจะเพิ่มหลักสูตรต่อเนื่องและหากมีความพร้อมเพิ่มขึ้นจะขยายสาขาวิชาทางวิศวกรรมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ สำหรับระดับบัณฑิตศึกษาจะเน้นในสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ (สังคมศาสตร์) และจะขยายการศึกษาถึงระดับปริญญาเอกในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์

2. สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ และวิศวกรรมศาสตร์ มี 2 สถาบัน เป็นสถาบันในกรุงเทพ 1 แห่ง และสถาบันต่างจังหวัด 1 แห่ง สถาบันในกรุงเทพจะขยายการศึกษาในสาขาวิชาบริหารธุรกิจ(สังคมศาสตร์) โดยเฉพาะธุรกิจบริการ ควบคู่ไปกับกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ แต่เนื่องจากกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เป็นกลุ่มสาขาวิชาที่มีการลงทุนสูง จึงจะชลอไว้เป็นอันดับที่สอง และจะเปิดหลักสูตรระยะสั้นเพิ่มขึ้น และวางโครงการจัดการเรียนการสอนในวิทยาเขตต่างจังหวัดให้อยู่ในรูปของวิทยาลัยชุมชน เพื่อให้บริการการศึกษาแก่ท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สถาบันต่างจังหวัด จะเปิดสาขาวิชาที่พร้อมจะประกอบอาชีพได้ทันทีเป็นปัจจัยเลือกสาขาวิชาที่สำคัญ และมีแนวโน้มจะเปิดหลักสูตรต่อเนื่อง ที่มีการเรียนการสอนภาคค่ำมากขึ้น สำหรับในสาขาวิศวกรรมศาสตร์นั้นได้ลงทุนสูงมาก และยังประสบปัญหาด้านจำนวนนักศึกษาไม่ครบตามที่ต้องการรับจึงจะยังคงชลอตัวไว้ก่อน

3. สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา สังคมศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ เป็นสถาบันในกรุงเทพมหานคร การขยายสาขาวิชาจะเน้นในสาขาที่ตลาดแรงงานต้องการ โดยระดับปริญญาตรีจะขยายสาขาวิชาทางบริหารธุรกิจ (สังคมศาสตร์) ควบคู่ไปกับสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ และเปิดสาขาวิชาทางวิศวกรรมศาสตร์เพิ่มขึ้น ในระดับบัณฑิตศึกษาจะขยายสาขาวิชาด้านธุรกิจ (สังคมศาสตร์) เช่นกัน

4. สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ ศาสนา และเทววิทยา ประยุกต์และวิจิตรศิลป์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ แพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เป็นสถาบันต่างจังหวัด การขยายสาขาวิชาจะดำเนินการโดยพิจารณาจากสาขาที่สถาบันสามารถผลิตบัณฑิตได้ดีที่สุดเป็นสำคัญ โดยจะเน้นบทบาทในสาขาที่สถาบันมีความถนัดและความพร้อมต่อไป โดยไม่แข่งขันกับสถาบันใด ๆ ระดับปริญญาตรี จะเปิดสาขาวิชาด้านสื่อสารมวลชน (สังคมศาสตร์) โดยเน้นจริยธรรมเป็นสำคัญ สาขาวิชาด้านอาหารและทรัพยากรธรรมชาติ

(วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ) เพื่อช่วยเหลือประชาชนในท้องถิ่น ด้านวิทยาการสมัยใหม่ในการ
ถนอมอาหาร ระดับบัณฑิตศึกษา จะขยายสาขาวิชาด้านบริหารธุรกิจ (สังคมศาสตร์) โดยจะ
เน้นการบริหารที่ไม่เลียนแบบตะวันตกเช่นในปัจจุบัน

5. สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ เป็นสถาบัน
ในกรุงเทพมหานคร ในระดับปริญญาตรี ไม่มีโครงการเปิดสาขาวิชาเพิ่มแต่จะเปิดในหลักสูตร
ต่อเนื่อง และมีโครงการเปิดระดับบัณฑิตศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์

6. สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา
นิติศาสตร์ สังคมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ และ เกษตรศาสตร์ วนศาสตร์และการประมง
เป็นสถาบันต่างจังหวัด เนื่องจากได้เข้ามาดำเนินการของสถาบันเดิมต่อ ปัจจุบันกำลัง
ดำเนินการปรับปรุงจึงจะดำเนินการในสาขาวิชาที่เปิดสอนในปัจจุบันให้มีคุณภาพก่อน จึงไม่มี
นโยบายขยายสาขาวิชา หลักสูตรปัจจุบันได้เน้นตามความต้องการของท้องถิ่น และมีโครงการ
จะพัฒนาให้เกิดเป็นศูนย์กลางของศิลปวัฒนธรรมประจำภาค

7. สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ
เป็นสถาบันเฉพาะทาง ในกรุงเทพมหานคร ทั้ง 2 สถาบัน เนื่องจากสาขาวิชาที่เปิดสอน เป็น
สาขาวิชาชีพที่มีความต้องการบุคลากรสูง และมีค่าใช้จ่ายสูง จึงประสบปัญหาการขาดบุคลากร
ที่เป็นมืออาชีพ และอยู่ในภาวะขาดทุนโดยตลอด แต่เนื่องจากได้รับความช่วยเหลือจากมูลนิธิ
ตลอดมาจึงสามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพ การขยายสาขาวิชาเพิ่มใหม่ จะอยู่
ในกลุ่มสาขาวิชาที่เกี่ยวข้องและสอดคล้องกับกลุ่มสาขาวิชาที่เปิดสอนในปัจจุบัน

8. สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ เป็นสถาบันต่างจังหวัดเนื่อง
จากได้ประสบปัญหาภัยธรรมชาติต่อเนื่อง ในช่วงระยะเวลาดังกล่าวจะยังไม่ขยายสาขาวิชา
เพิ่มขึ้น แต่หากในอนาคต 10 หรือ 15 ปีข้างหน้ามีความพร้อมจะเปิดสาขาวิชาในกลุ่มประยุกต์
และวิจิตรศิลป์ และวิศวกรรมศาสตร์ เพิ่มขึ้น

9. สถาบันที่เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชาประยุกต์และวิจิตรศิลป์ สังคมศาสตร์
วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ แพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพเป็นสถาบันต่างจังหวัด
เนื่องจากมีจุดมุ่งหมายที่จะ เสริมสร้างการศึกษาให้ตีมีคุณภาพ โดยเฉพาะในสาขาวิชาที่ขาดแคลน
กำลังคน จึงมีนโยบายที่จะเปิดสาขาวิชาที่จำเป็น ซึ่งอยู่ในกลุ่มสาขาวิชาเดิมให้ครบ เพื่อ
จุดมุ่งหมายที่จะ เป็นมหาวิทยาลัยทางวิทยาศาสตร์ และ เทคโนโลยีในอนาคต และ เมื่อครบตาม
โครงการที่ตั้งไว้ จะ เปิดสอนระดับบัณฑิตศึกษาเพิ่มขึ้น

2. แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่าง ๆ ในอนาคต

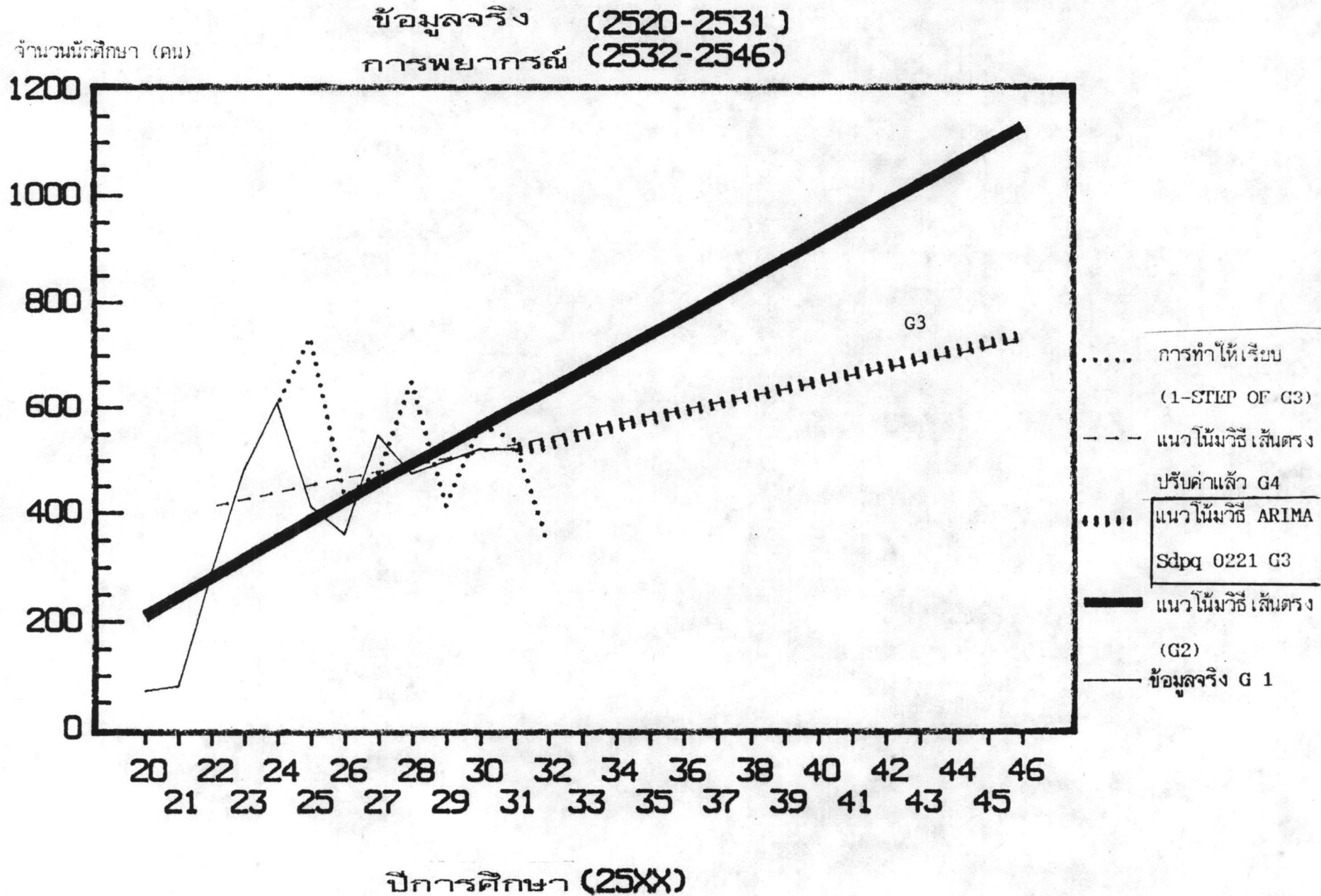
การศึกษาแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาต่าง ๆ ศึกษาจากข้อมูลจำนวนนักศึกษาของกลุ่มสาขาวิชานั้น ๆ ตั้งแต่เริ่มเปิดรับนักศึกษาและมีข้อมูลที่สมบูรณ์ต่อเนื่องจนถึงปัจจุบัน จำนวนนักศึกษาดังกล่าวของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 11 สถาบัน จำแนกตามกลุ่มสาขาวิชา แสดงไว้ในตารางที่ 9 ดังนี้

ตารางที่ 9 จำนวนนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 11 สถาบัน จำนวนตามกลุ่มสาขาวิชา ปีการศึกษา 2517-2531

ปีการศึกษา	กลุ่มสาขาวิชา	มนุษยศาสตร์ และ ศึกษาศาสตร์	ประยุกต์ และ วิศวกรรมศาสตร์	นิติศาสตร์			สังคมศาสตร์			วิทยาศาสตร์ธรรมชาติ			แพทยศาสตร์	วิศวกรรมศาสตร์	เกษตรศาสตร์	
				ปกติ	ค่า	รวม	ปกติ	ค่า	รวม	ปกติ	ค่า	รวม				
2517				27		27										
2518				202		202										
2519				230		230										
2520		71	12	442	129	571	2392	335	2727			49				
2521		80	6	296	98	392	1937	251	2188			49				
2522		289	14	333	87	420	1794	218	2012			60				
2523		483	7	678	-	678	2630	-	2630	57	57	54				
2524		609	8	871	182	1053	2711	480	3191	42	42	57				
2525		410	11	748	136	884	2821	391	3212	21	21	82				
2526		359	11	646	185	831	3116	423	3539	20	20	92			64	
2527		548	8	457	608	1065	3695	1166	4861	224	224	130			135	
2528		472	10	414	481	895	3928	709	4637	260	260	140			99	
2529		498	15	389	499	888	5433	1216	6649	179	48	227	211	30	74	
2530		522	255	388	486	874	5663	1412	7075	332	63	395	339	97	10	
2531		521	253	457	483	940	5950	2575	8525	391	84	475	399	345	49	

จากข้อมูลในตารางที่ 9 นำไปประมวลผลโดยวิธี Box & Jenkins เพื่อสรุปผลการวิเคราะห์แนวโน้มในปีพุทธศักราช 2545 โดยวิเคราะห์จำนวนตามสาขาวิชา ดังรายละเอียดในข้อ 2.1 จนถึง 2.8 ดังนี้

รูปที่ 1 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยา ปีการศึกษา 2532-2546

ตารางที่ 10 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชามนุษยศาสตร์ ศาสนา และ เทววิทยาปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธี เส้นตรง G 2 (MSE 18406)	จำนวนนักศึกษา		การทำให้ เรียบ G 3
			แนวโน้มวิธี ARIMA Sdpq 0221 G3 (MSE 2281)	แนวโน้มวิธี เส้นตรงหลัง ปรับค่า G 4 (MSE 9206)	
2520	71	210			
2521	80	246			
2522	289	281		411	
2523	483	316		424	
2524	609	352		438	605
2525	410	387		451	734
2526	359	422		464	428
2527	548	458		477	474
2528	472	493		490	649
2529	498	528		504	412
2530	522	564		517	567
2531	521	599	521	530	539
2532		634	531	543	338
2533		670	550	557	
2534		705	567	570	
2535		740	579	583	
2536		776	593	596	
2537		811	608	609	
2538		846	623	623	
2539		882	637	636	
2540		917	651	649	
2541		952	666	662	
2542		987	680	675	
2543		1023	695	689	
2544		1058	709	702	
2545		1093	723	715	
2546		1129	738	728	

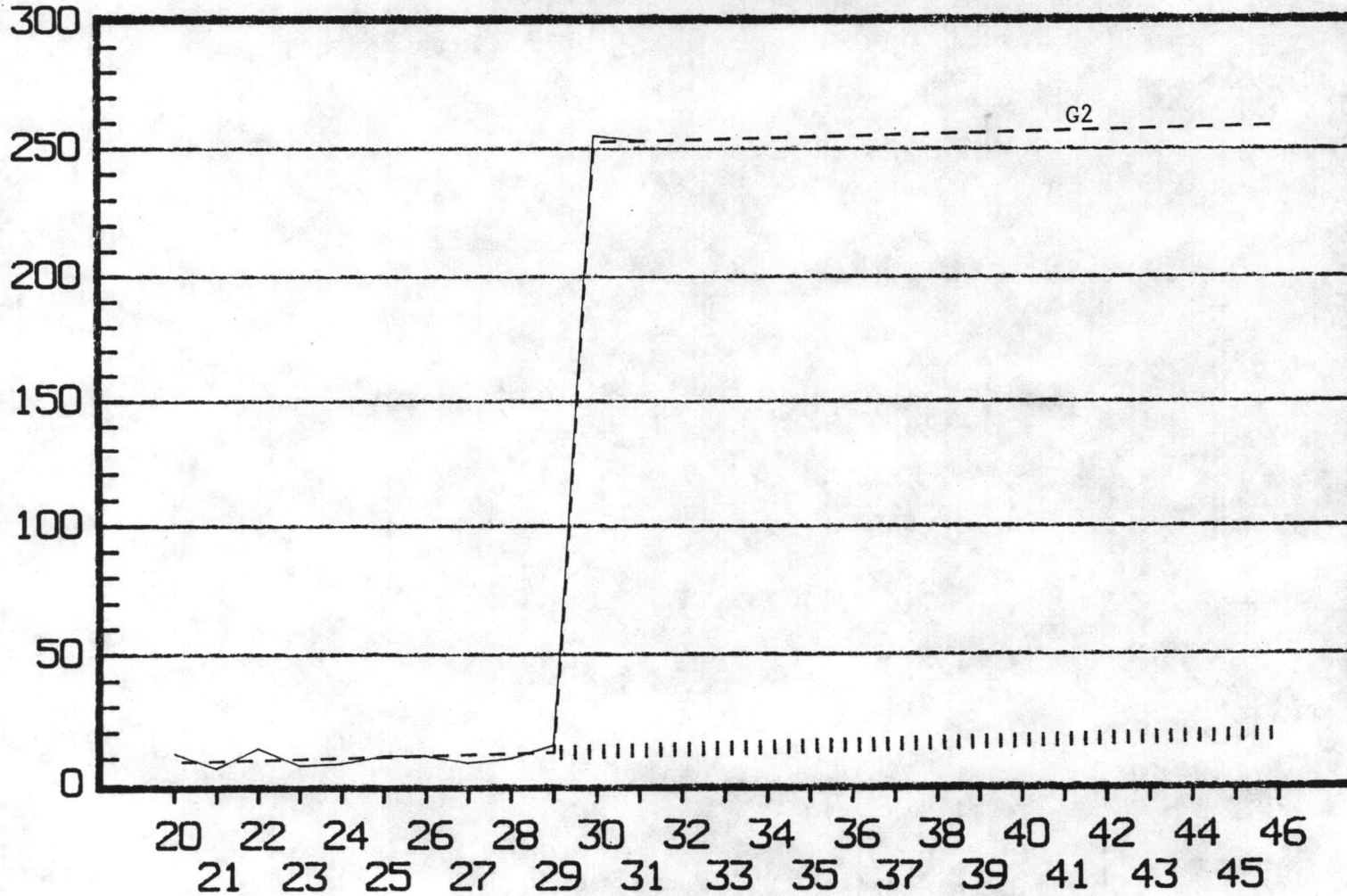
2.1 แนวโน้มจำนวนนักศึกษา กลุ่มสาขาวิชา มนุษยศาสตร์ ศาสนาและเทววิทยา จากกราฟแนวโน้มรูปที่ 1 และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 10 ข้อมูลจำนวนนักศึกษาที่ผ่านมาจะขึ้นลงเป็นช่วง ๆ ทุก 2 ปี คือ ปีการศึกษา 2524 ปีการศึกษา 2527 และปีการศึกษา 2530 เป็นปีการศึกษาที่มีจำนวนนักศึกษามากอย่างไรก็ตามในช่วง 4 ปีหลัง คือ ปีการศึกษา 2528-2531 จำนวนไม่เปลี่ยนแปลงมากนัก จากกราฟเส้นตรง G 4 เมื่อคิดจากข้อมูลเพียง 10 ปี คือการศึกษา 2522 เป็นต้นไป จะเห็นได้ว่า ค่าทำนายที่ได้จากสมการแนวโน้ม และวิธี ARIMA (Sdpq 0221) จะใกล้เคียงกันมาก การทำนายแนวโน้มพิจารณาจากรูปกราฟประกอบกับผลของค่า MSE จึงเลือกการทำนายแนวโน้มจำนวนนักศึกษาจากวิธี Sdpq 0221 และสรุปได้ว่า อีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2545) แนวโน้มจำนวนนักศึกษาสาขานี้จะมีเพิ่มจากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 38.77

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้		
ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปี 2531	ร้อยละ 11.13
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปี 2535	ร้อยละ 9.78
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปี 2540	ร้อยละ 8.56

รูปที่ 2 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาประยุกต์และวิจิตรศิลป์ ปีการศึกษา 2522-2546
 (ปีการศึกษา 2530 วิทยาลัยรังสิต เปิดสอนกลุ่มสาขาวิชานี้ และมีนักศึกษาผ่านการสอบ
 คัดเลือกเข้าศึกษา 240 คน)

ข้อมูลจริง (2520-2531)
 การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ปีการศึกษา (25XX)

- แนวโน้มวิธีเส้นตรง G3
- แนวโน้มวิธีเส้นตรงเมื่อรวมจำนวนนักศึกษาที่เพิ่มในปี 2530 อีก 240 คน G2
- ข้อมูลจริง G1

ตารางที่ 11 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาประยุกต์และวิจิตรศิลป์ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา		
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธีเส้นตรง เมื่อรวม จำนวนนักศึกษา 240 คน G 2	แนวโน้มวิธีเส้นตรง ไม่รวมจำนวน ที่เพิ่ม G3
2520	12	8	
2521	6	9	
2522	14	9	
2523	7	9	
2524	8	10	
2525	11	10	
2526	11	11	
2527	8	11	
2528	10	11	
2529	15	12	12
2530	255	252	12
2531	253	253	13
2532		253	13
2533		253	13
2534		254	14
2535		254	14
2536		255	15
2537		255	15
2538		255	15
2539		256	16
2540		256	16
2541		257	17
2542		257	17
2543		257	17
2544		258	18
2545		258	18
2546		259	19

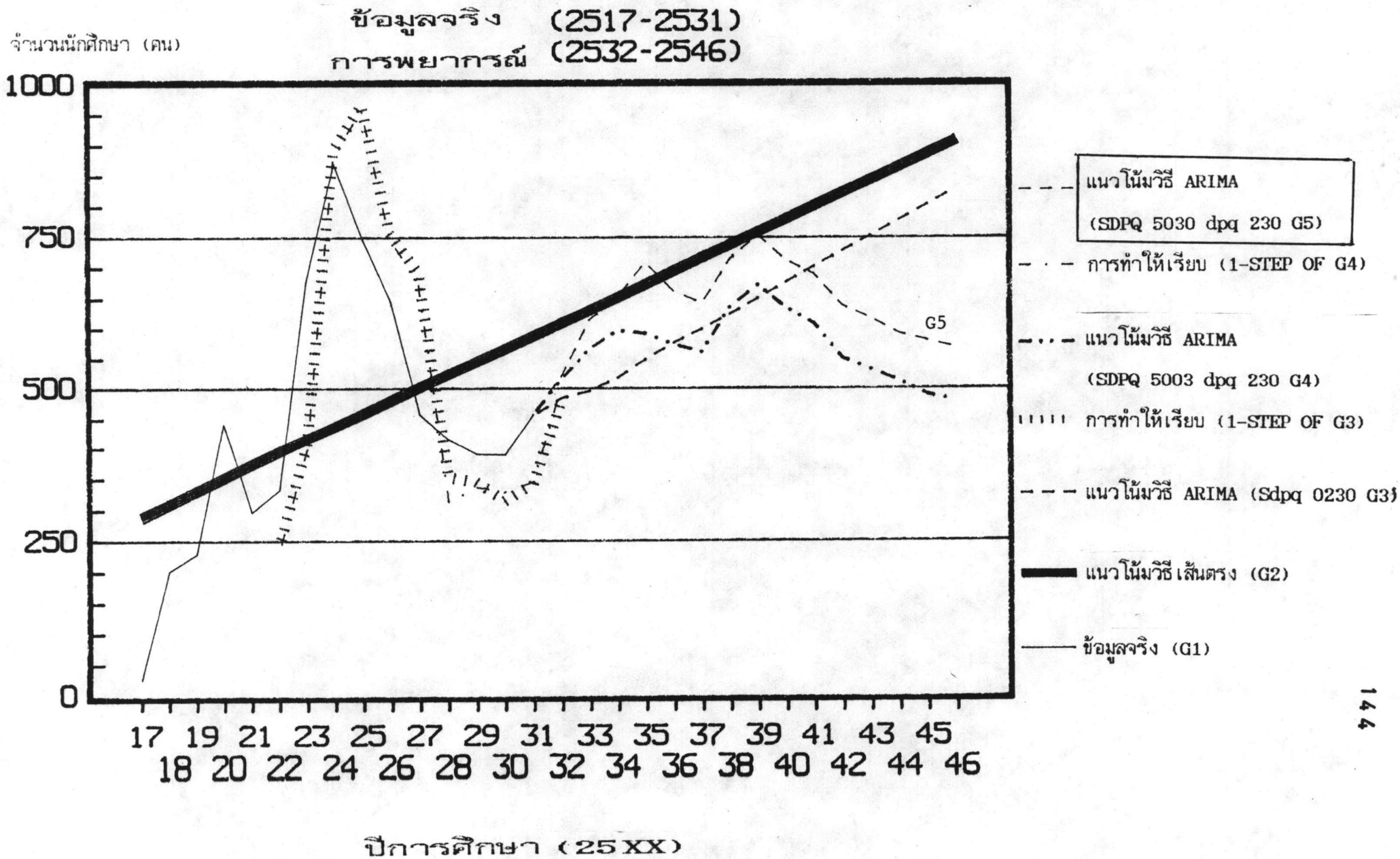
2.2 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาประยุกต์และวิจิตรศิลป์

จากกราฟแนวโน้มรูปที่ 2 และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 11 จำนวนนักศึกษา ไม่มีการเปลี่ยนแปลงจนกระทั่งปีการศึกษา 2530 เมื่อมีการเปิดรับนักศึกษาสาขาในสถาบันการศึกษา อีกสถาบันหนึ่ง การทำนายแนวโน้มจำนวนนักศึกษาจึงอาศัยข้อมูลนักศึกษาที่รับเพิ่มอีกสถาบันหนึ่ง รวมกับแนวโน้มที่ทำนายจากจำนวนนักศึกษา ตั้งแต่ปีการศึกษา 2520-2529 สรุปได้ว่า อีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2545) แนวโน้มจำนวนนักศึกษาสาขานี้จะเพิ่มขึ้นร้อยละ 1.98

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษา ในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ .40
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ .39
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ .93

รูปที่ 3 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ (ภาคปกติ) ปีการศึกษา 2532-2546

ตารางที่ 12 แนวโน้มจำนวนนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (ภาคปกติ) ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	ข้อมูลจริง		จำนวนนักศึกษา				
	แนวโน้ม G 1	แนวโน้ม เส้นตรง G 2 (MSE 43205)	แนวโน้ม ARIMA Sdpq 0230 G3 (MSE 22013)	การพหุที่เรียบ วิธีที่ 1 G 3 (MSE 21679)	แนวโน้ม ARIMA Sdpq 5003 dpq 230 G 4 (MSE 21679)	การพหุที่เรียบ วิธีที่ 2 G 4 5030	แนวโน้ม ARIMA Sdpq 5030 dpq 230 G 5 (White noise variance 0.8)
2517	27	288					
2518	202	310					
2519	230	331					
2520	442	352					
2521	296	374					
2522	333	395		245		236	
2523	678	417		407		398	
2524	871	438		892		883	
2525	748	459		966		957	
2526	646	481		755		746	
2527	457	502		691		671	
2528	414	524		352		312	
2529	389	545		343		336	
2530	388	566		313		328	
2531	457	588	457	343	457	345	457
2532		609	485	478	514	503	519
2533		631	496		567		614
2534		652	518		596		652
2535		673	550		591		708
2536		695	577		573		661
2537		716	600		560		641
2538		737	625		635		713
2539		759	651		671		753
2540		780	677		633		710
2541		802	702		607		688
2542		823	727		549		637
2543		844	753		530		615
2544		866	779		510		591
2545		887	804		487		579
2546		909	829		478		567

2.3 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ ศึกษานายโดยแยกภาคปกติ ภาคค่ำ และรวมทั้ง 2 ภาค ดังนี้

2.3.1 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาคปกติจาก กราฟแนวโน้มรูปที่ 3 และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 12 หลังจากปีการศึกษา 2524 เป็นต้น- มาจำนวนนักศึกษาลดลงทุกปีการศึกษา ในปีการศึกษา 2531 จำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้นเล็กน้อย การทำนายแนวโน้มพิจารณาจากรูปกราฟและผลการวิเคราะห์ที่มีค่าผิดพลาดต่ำสุด จึง เลือกจาก วิธี ARIMA ที่ SDPQ 5030 จากค่าแนวโน้มที่ได้คาดว่าอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2545) แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มจากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 26.69

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในช่วงละ 5 ปี มีดังนี้

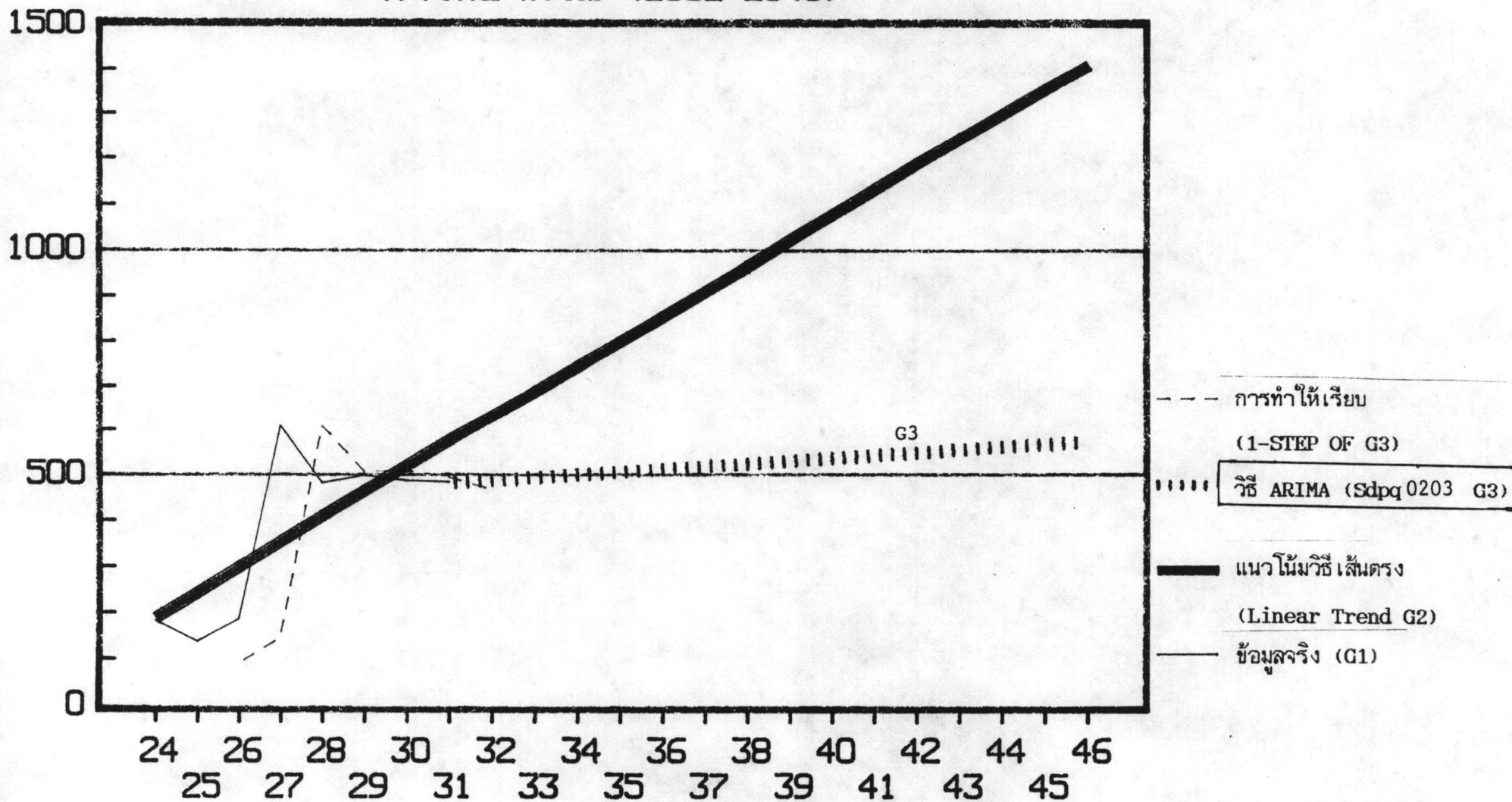
ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 54.92
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 7.41
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ 15.84

รูปที่ 4 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ (ภาคค่ำ) ปีการศึกษา 2532-2546

ข้อมูลจริง (2524-2531)
 การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ปีการศึกษา (25XX)

ตารางที่ 13 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ (ภาคค่ำ) ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			การทำให้ เรียบ G 3
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธีเส้นตรง G 2 (MSE 17496)	แนวโน้มวิธี ARIMA G 3 Sdpq 0203 (MSE 39956)	
2524	182	187		
2525	136	243		
2526	185	299		90
2527	608	354		145
2528	481	410		607
2529	499	465		507
2530	486	521		508
2531	483	577	483	495
2532		632	489	467
2533		688	495	
2534		744	501	
2535		799	507	
2536		855	513	
2537		910	519	
2538		966	525	
2539		1022	531	
2540		1077	537	
2541		1133	544	
2542		1188	550	
2543		1244	556	
2544		1300	562	
2545		1355	568	
2546		1411	574	

2.3.2 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาสาขาวิชานิติศาสตร์ ภาคค่า จากกราฟ แนวโน้มรูปที่ 4 และผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 13 ตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 เป็นต้นมาจำนวน นักศึกษาลดลงโดยตลอด การทำนายแนวโน้มจึงพิจารณาจากเส้นกราฟแนวโน้ม (1-STEP OF G3) ที่สร้างขึ้น ซึ่งรูปกราฟใกล้เคียงกับข้อมูลจริงมาก (G1) จึงทำนายว่าแนวโน้มโดยวิธี ARIMA ที่ Sdpq 0203 จะให้ค่าที่ถูกต้องและใกล้เคียงกับความเป็นจริงมากกว่า ผลจากตัวเลขที่ได้ในการคำนวณ คาดว่าในอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2545) แนวโน้มจำนวนนักศึกษา ภาคค่าจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 17.60

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษานในแต่ละช่วง 5 ปี

มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 4.96
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 4.68
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ 4.41

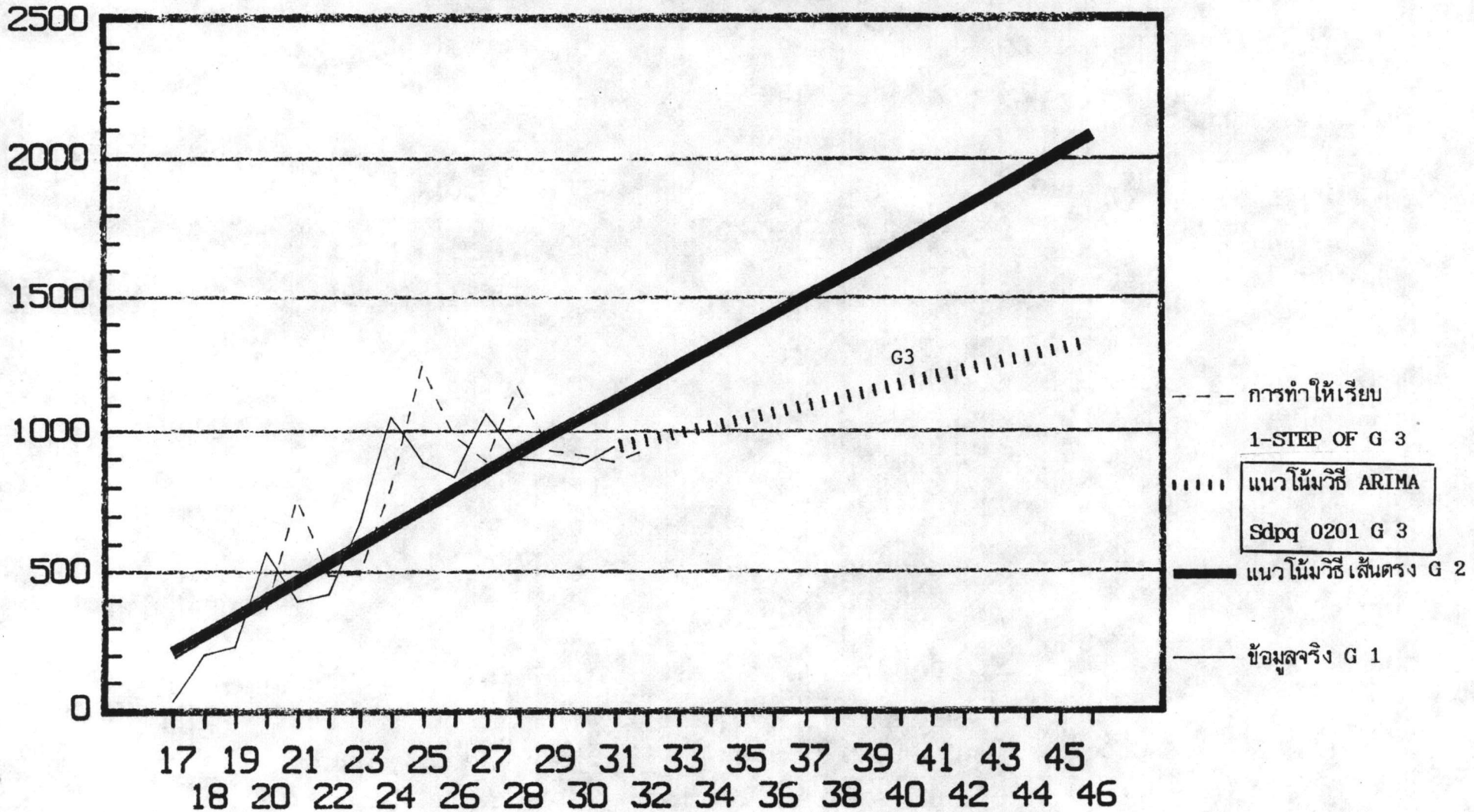
รูปที่ 5 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ รวมภาคปกติและภาคค่ำ

ปีการศึกษา 2532-2346

ข้อมูลจริง (2517-2531)

การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ปีการศึกษา (25XX)

ตารางที่ 14 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชานิติศาสตร์ รวมภาคปกติและภาคค่ำ ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			การทำที่เทียบ G 3
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธีเส้นตรง G 3 (MSE 30599)	แนวโน้มวิธี ARIMA Sdpq 0201 G 3 (MSE 43288)	
2517	27	211		
2518	202	276		
2519	230	340		377
2520	571	405		366
2521	392	469		761
2522	420	534		485
2523	678	598		496
2524	1053	663		801
2525	884	727		1242
2526	831	792		979
2527	1065	856		887
2528	895	921		1168
2529	888	985		926
2530	874	1050		909
2531	940	1114	940	886
2532		1179	966	930
2533		1243	992	
2534		1308	1018	
2535		1372	1044	
2536		1437	1071	
2537		1501	1097	
2538		1566	1123	
2539		1630	1149	
2540		1695	1175	
2541		1759	1202	
2542		1824	1228	
2543		1888	1254	
2544		1953	1280	
2545		2017	1306	
2546		2082	1333	

2.3.3 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขานิติศาสตร์ ภาคปกติและภาคค่ำ จากกราฟแนวโน้ม รูปที่ 5 และผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 14 ลักษณะข้อมูลขึ้น ๆ ลง ๆ เป็นช่วง ๆ เส้นแนวโน้มที่สร้างขึ้นใกล้เคียงกับข้อมูลจริง จำนวนนักศึกษาตั้งแต่ปีการศึกษา 2527 ลดลง การทำนายแนวโน้ม พิจารณาจากรูปกราฟเลือกผลการทำนายจากวิธี ARIMA Sdpq 0201 แม้ว่าค่า MSE จะสูงกว่าการทำนายด้วย Linear Trend แต่ข้อมูล เริ่มต้นทำนาย ในปีการศึกษา 2531 เป็นตัวเลขซึ่งตรงกับข้อมูลปีสุดท้ายและรูปภาพในอดีตจากค่าที่คำนวณได้ สามารถทำนายแนวโน้มได้ว่าอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2545) จะมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 38.94

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 11.06
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 9.71
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ 8.65

รูปที่ 6 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (ภาคปกติ)

ปีการศึกษา 2532-2546

ข้อมูลจริง (2520-2531)

การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

15000

10000

5000

0

20 22 24 26 28 30 32 34 36 38 40 42 44 46
21 23 25 27 29 31 33 35 37 39 41 43 45

ปีการศึกษา (25XX)

G3

- การทำให้เรียบ
- .1-STEP OF G 3
- แนวโน้มวิธี ARIMA
Sdpq 0220 G 3
- แนวโน้มวิธีเส้นตรง
- G 2
- ข้อมูลจริง G 1

ตารางที่ 15 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (ภาคปกติ) ปีการศึกษา
2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			การทำที่เรียบ G 3
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธีเส้นตรง G 2 (MSE 286011)	แนวโน้มวิธี ARIMA Sdpq 0220 G 3 (MSE 243463)	
2520	2392	1431		
2521	1937	1808		
2522	1794	2185		
2523	2630	2562		
2524	2711	2940		2724
2525	2821	3317		3031
2526	3116	3694		3116
2527	3695	4071		3279
2528	3928	4448		4033
2529	5433	4826		4315
2530	5663	5203		6179
2531	5950	5580	5950	6401
2532		5957	6545	6693
2533		6334	6918	
2534		6712	7357	
2535		7089	7812	
2536		7466	8238	
2537		7843	8679	
2538		8220	9118	
2539		8598	9554	
2540		8975	9993	
2541		9352	10431	
2542		9729	10868	
2543		10107	11306	
2544		10484	11744	
2545		10861	12182	
2546		11238	12620	

2.4 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ หน่วยงานแยกภาคปกติ ภาคค่ำ และรวมทั้งสองภาค ดังนี้

2.4.1 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาสาขาสังคมศาสตร์ ภาคปกติ จากกราฟ แนวโน้มรูปที่ 6 และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 15 มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น เมื่อพิจารณาผล ที่ได้จากการทำนายค่าแนวโน้ม ประกอบกับเส้นแนวโน้มที่สร้างขึ้น เลือกใช้ค่าคำนวณจากวิธี ARIMA ที่ Sdpq 0220 สรุปว่า ในอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2545) แนวโน้มจำนวนนักศึกษา จะเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 104.74

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 31.29
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 21.30
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2545	ร้อยละ 16.79

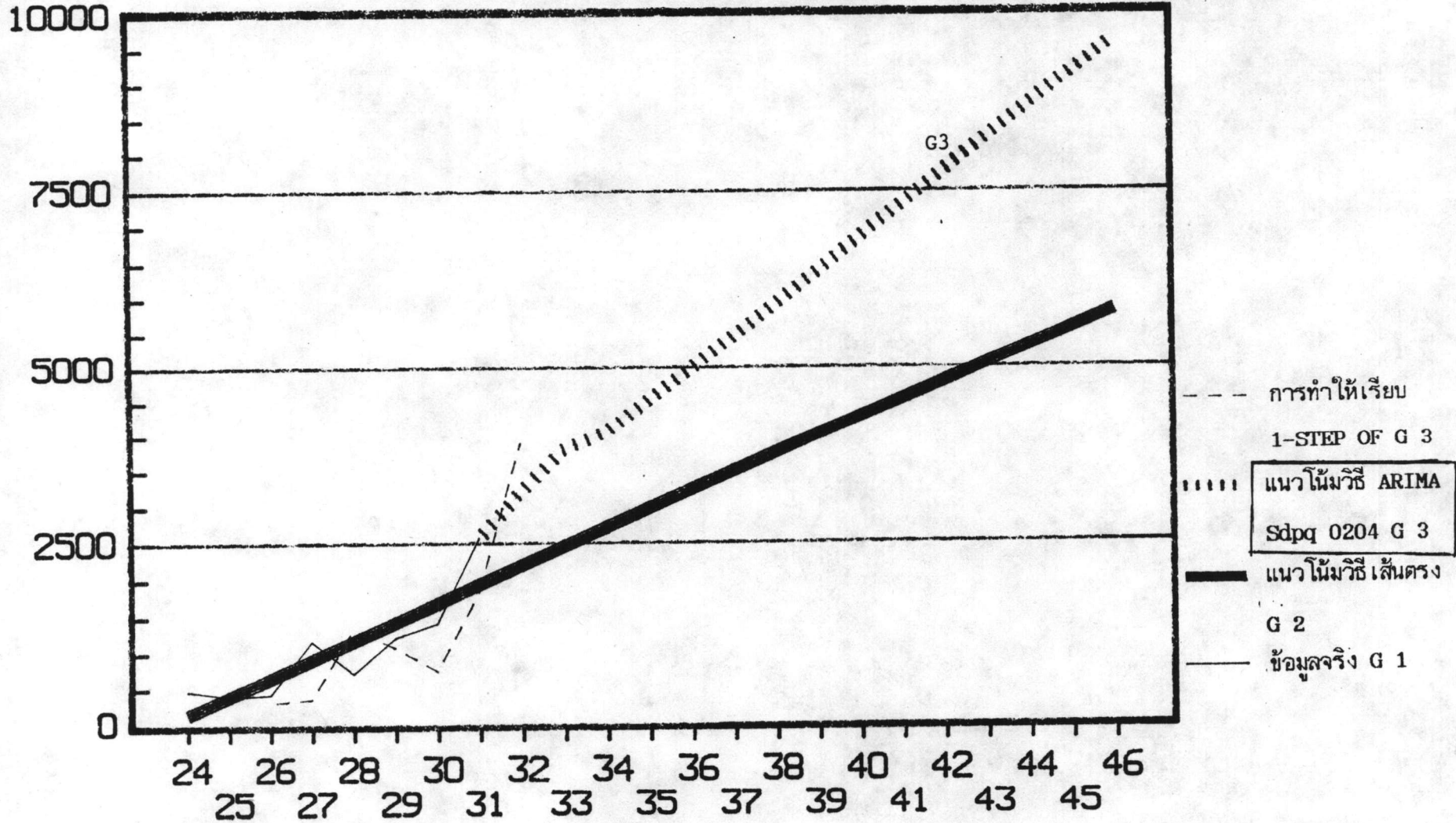
รูปที่ 7 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (ภาคค่ำ)

ปีการศึกษา 2532-2546

ข้อมูลจริง (2524-2531)

การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ปีการศึกษา (25XX)

ตารางที่ 16 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (ภาคค่า) ปีการศึกษา
2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			การทบทวนที่เรียบ G 3
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธีเส้นตรง G 2 (MSE 160889)	แนวโน้มวิธี ARIMA Sdpq 0204 G 3 (MSE 344040)	
2524	480	142		
2525	391	400		
2526	423	659		302
2527	1166	917		360
2528	709	1175		1339
2529	1216	1433		1072
2530	1412	1692		743
2531	2575	1950	2575	1843
2532		2208	3222	3890
2533		2466	3806	
2534		2725	4057	
2535		2983	4520	
2536		3241	4983	
2537		3499	5445	
2538		3758	5908	
2539		4016	6370	
2540		4274	6833	
2541		4532	7296	
2542		4790	7758	
2543		5049	8221	
2544		5307	8683	
2545		5565	9146	
2546		5823	9609	

2.4.2 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ ภาคค่า จากกราฟแนวโน้มรูปที่ 7 และผลการวิเคราะห์ตารางที่ 16 พบว่า จากปีการศึกษา 2528 เป็นต้นมา มีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น จากการหาเส้นแนวโน้ม (1-STEP OF G 3) ตัวเลขที่ได้ จะใกล้เคียงกับข้อมูลจริง จึงเลือกผลการคำนวณจากวิธี ARIMA ที่ Sdpq 0204 แต่จากภาพ กราฟที่แสดงข้อมูลใกล้เคียงความเป็นจริงมาก ผลจากการคำนวณมาทำนายแนวโน้มจำนวน นักศึกษาในอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2545) จำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นสูงมากคือ ร้อยละ 255.18

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 75.53
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 37.13
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ 25.36

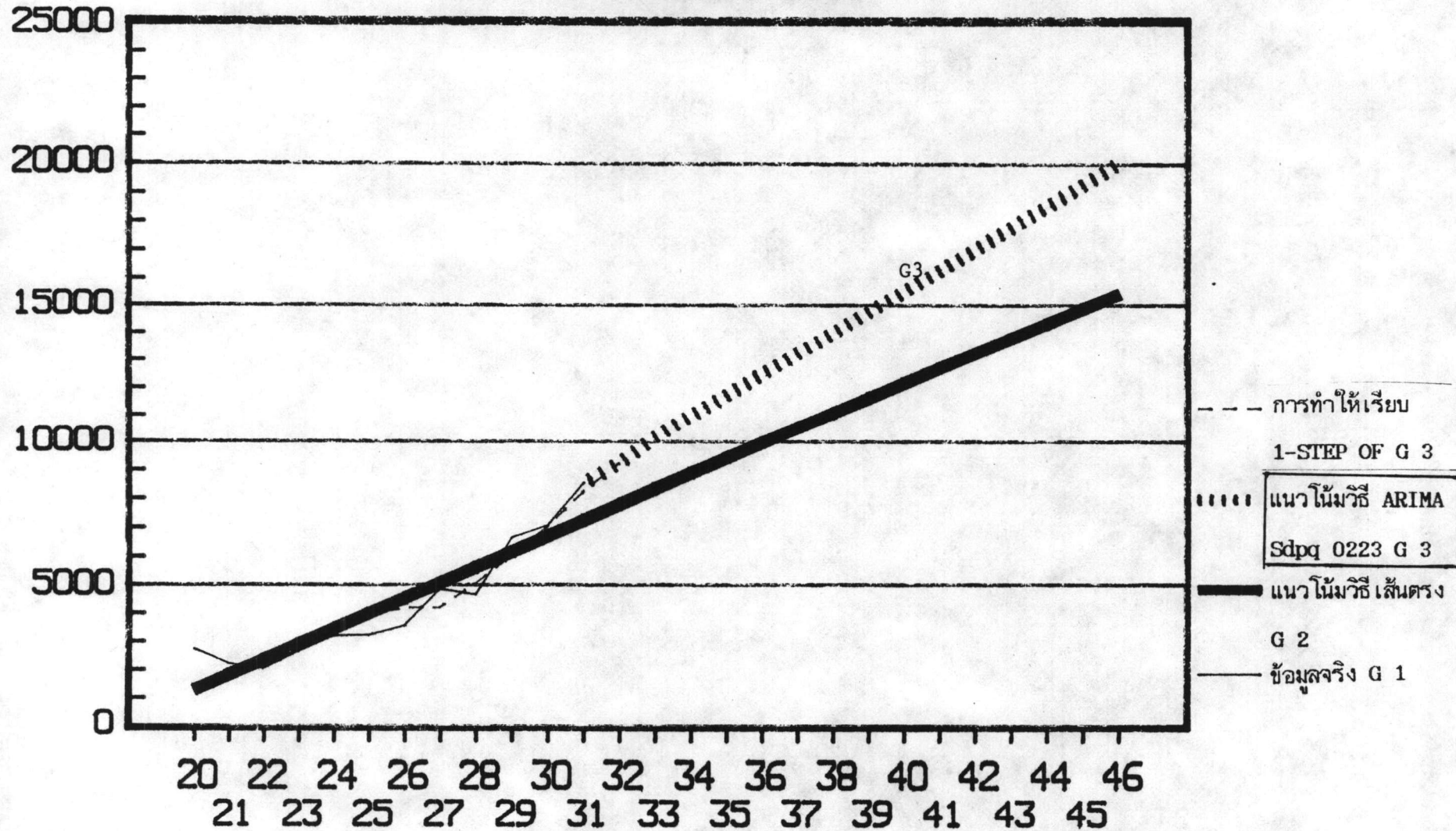
รูปที่ 8 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (ภาคปกติและภาคค่ำ)

ปีการศึกษา 2532-2546

ข้อมูลจริง (2520-2531)

การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ปีการศึกษา (25XX)

ตารางที่ 17 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ (ภาคปกติและภาคค่ำ)
ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			การทบทวนที่เทียบ G 3
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธีเส้นตรง G 2(MSE 711492)	แนวโน้มวิธี ARIMA Sdpq 0223 G 3 (MSE 257193)	
2520	2727	1278		
2521	2188	1822		
2522	2012	2366		
2523	2630	2910		
2524	3191	3454		3320
2525	3212	3998		3952
2526	3539	4542		4182
2527	4861	5086		4188
2528	4637	5630		5054
2529	6649	6174		6043
2530	7075	6718		7045
2531	8525	7262	8525	8236
2532		7806	9247	9241
2533		8350	10195	
2534		8894	10969	
2535		9438	11730	
2536		9982	12488	
2537		10526	13246	
2538		11070	14004	
2539		11614	14762	
2540		12158	15520	
2541		12702	16278	
2542		13246	17035	
2543		13790	17793	
2544		14335	18551	
2545		14879	19309	
2546		15423	20067	

2.4.3 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาสังคมศาสตร์ จากกราฟ
แนวโน้มรูปที่ 8 และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 17 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น การ
พิจารณาจากเส้นแนวโน้มที่สร้างขึ้น จึงเลือกการทำนายโดยวิธี ARIMA ที่ Sdpq 0223
แนวโน้มจำนวน นักศึกษาอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2545) จำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปี
การศึกษา 2531 ร้อยละ 126.50

ผลการวิเคราะห์ที่แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 37.60
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 24.28
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ 18.62

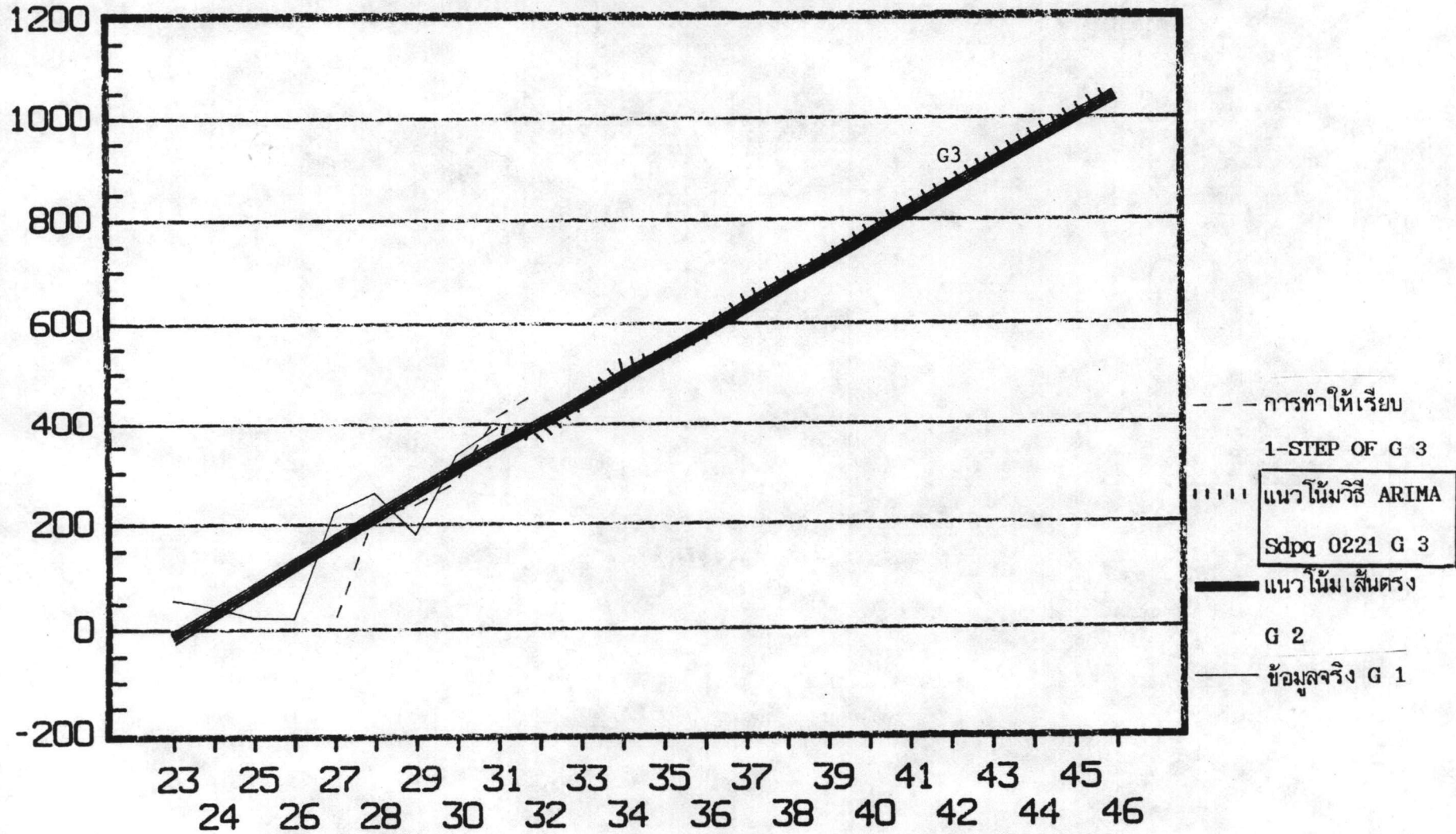
รูปที่ 9 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (ภาคปกติ)

ปีการศึกษา 2532-2546

ข้อมูลจริง (2523-2531)

การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ปีการศึกษา (25XX)

ตารางที่ 18 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (ภาคปกติ)
ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			การทบทวนที่เรียบ G 3
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธีเส้นตรง G 2 (MSE 4698)	แนวโน้มวิธี ARIMA Sdpq 0221 G 3 (MSE 10609)	
2523	57	-14		
2524	42	31		
2525	21	77		
2526	20	123		
2527	224	169		12
2528	260	215		218
2529	179	261		237
2530	332	307		280
2531	391	353	391	416
2532		399	369	466
2533		445	443	
2534		491	517	
2535		537	535	
2536		583	580	
2537		629	645	
2538		675	685	
2539		721	725	
2540		767	780	
2541		814	827	
2542		860	869	
2543		906	918	
2544		952	967	
2545		998	1012	
2546		1044	1059	

2.5 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ แยกทำนายเป็นภาคปกติ ภาคค่ำ และรวมทั้งสองภาค ผลการวิเคราะห์ข้อมูลมีดังนี้

2.5.1 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ภาคปกติ จากกราฟแนวโน้มรูปที่ 9 และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 18 การคาดคะเนแนวโน้มจากวิธีการกราฟเส้นตรง เลือกจาก (G 2) และวิธี ARIMA ที่ Sdpq 0221 พบว่า ใน 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2545) จำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 158.82

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษานในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 36.83
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 34.48
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ 22.37

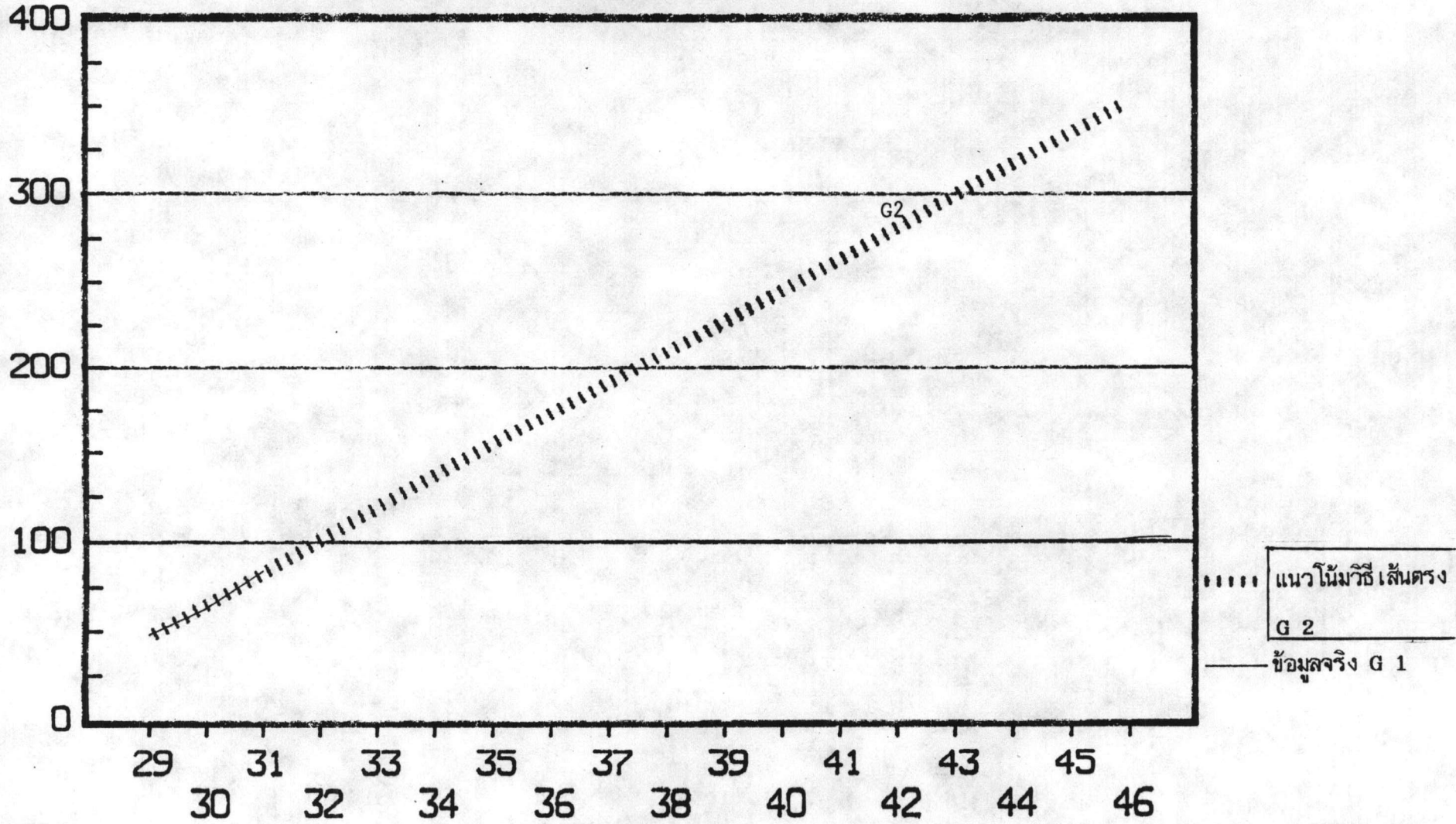
รูปที่ 10 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ (ภาคค่า)

ปีการศึกษา 2532-2546

ข้อมูลจริง (2529-2531)

การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ปีการศึกษา (25XX)

ตารางที่ 19 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (ภาคค่ำ)
ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา	
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธีเส้นตรง G 2
2529	48	47
2530	63	65
2531	84	83
2532		101
2533		119
2534		137
2535		155
2536		173
2537		191
2538		209
2539		227
2540		245
2541		263
2542		281
2543		299
2544		371
2545		335
2546		353

2.5.2 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ภาคค่า จากกราฟแนวโน้ม รูปที่ 10 และผลการวิเคราะห์ใน ตารางที่ 19 เนื่องจากมีข้อมูลจริง จำนวน 3 ปี ซึ่งโดยหลักการแล้ว การทำนายแนวโน้มจะมีค่าความผิดพลาดสูงมาก การทำนายผลกระทบได้ไม่เกิน ร้อยละ 30 ของข้อมูลที่มี ดังนั้น การทำนายแนวโน้มนักศึกษากลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ ภาคค่า จึงเป็นเพียงการคาดคะเนที่ไม่ควรหวังผลความถูกต้อง เนื่องจากข้อมูลในอดีตมีน้อย จึงทำนายด้วยแนวโน้มวิธีเส้นตรงเท่านั้น ซึ่งผลการคาดคะเน คาดว่าอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2545) จะมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 298.80

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษานในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 84.52
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 38.42
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ 27.37

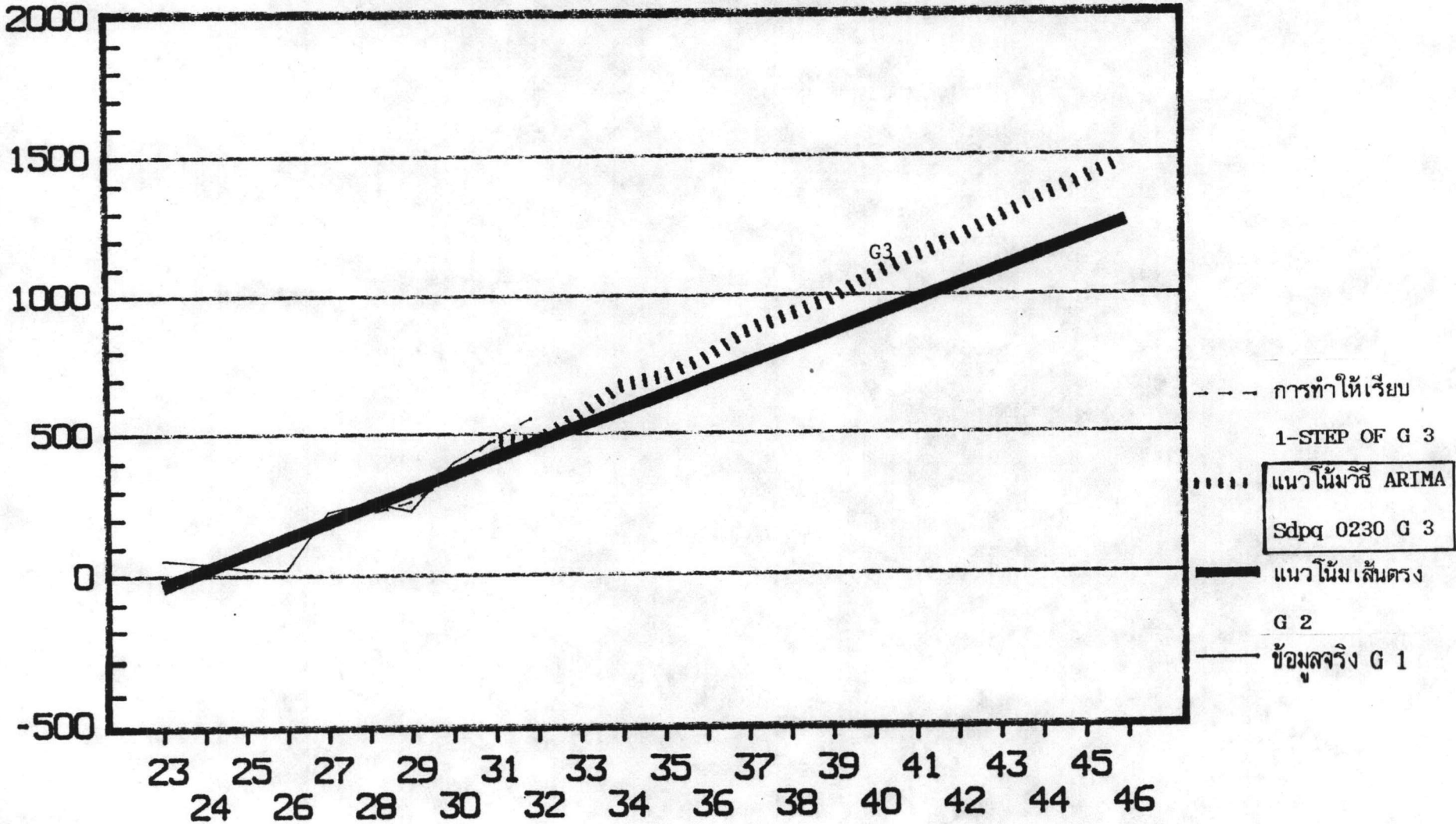
รูปที่ 11 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (ภาคปกติและภาคค่ำ)

ปีการศึกษา 2532-2546

ข้อมูลจริง (2523-2531)

การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ปีการศึกษา (25XX)

ตารางที่ 20 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ (ภาคปกติและภาคค่ำ) ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			การทำที่เรียบ G 3
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธี เส้นตรง G 2 (MSE 528)	แนวโน้มวิธี ARIMA Sdpq 0230 G 3 (MSE 1156)	
2523	57	-34		
2524	42	22		
2525	21	78		
2526	20	134		
2527	224	191		
2528	260	247		219
2529	227	303		261
2530	395	360		353
2531	475	416	475	484
2532		473	474	570
2533		529	572	
2534		585	676	
2535		642	707	
2536		698	773	
2537		755	871	
2538		811	928	
2539		867	985	
2540		924	1070	
2541		980	1140	
2542		1036	1198	
2543		1093	1274	
2544		1149	1348	
2545		1206	1411	
2546		1262	1481	

2.5.3 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิทยาศาสตร์ธรรมชาติ
ภาคปกติ และภาคค่ำ จากกราฟแนวโน้ม รูปที่ 11 และผลการวิเคราะห์ในตารางที่ 20
ทำนายแนวโน้มจากวิธี ARIMA โดยอาศัยฐานจากการคำนวณแนวโน้มในช่วงข้อมูลระยะหลัง
พบว่า อีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2545) จะมีจำนวนนักศึกษาเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2531
ร้อยละ 197.05

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษานในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 48.84
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 38.42
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ 23.77

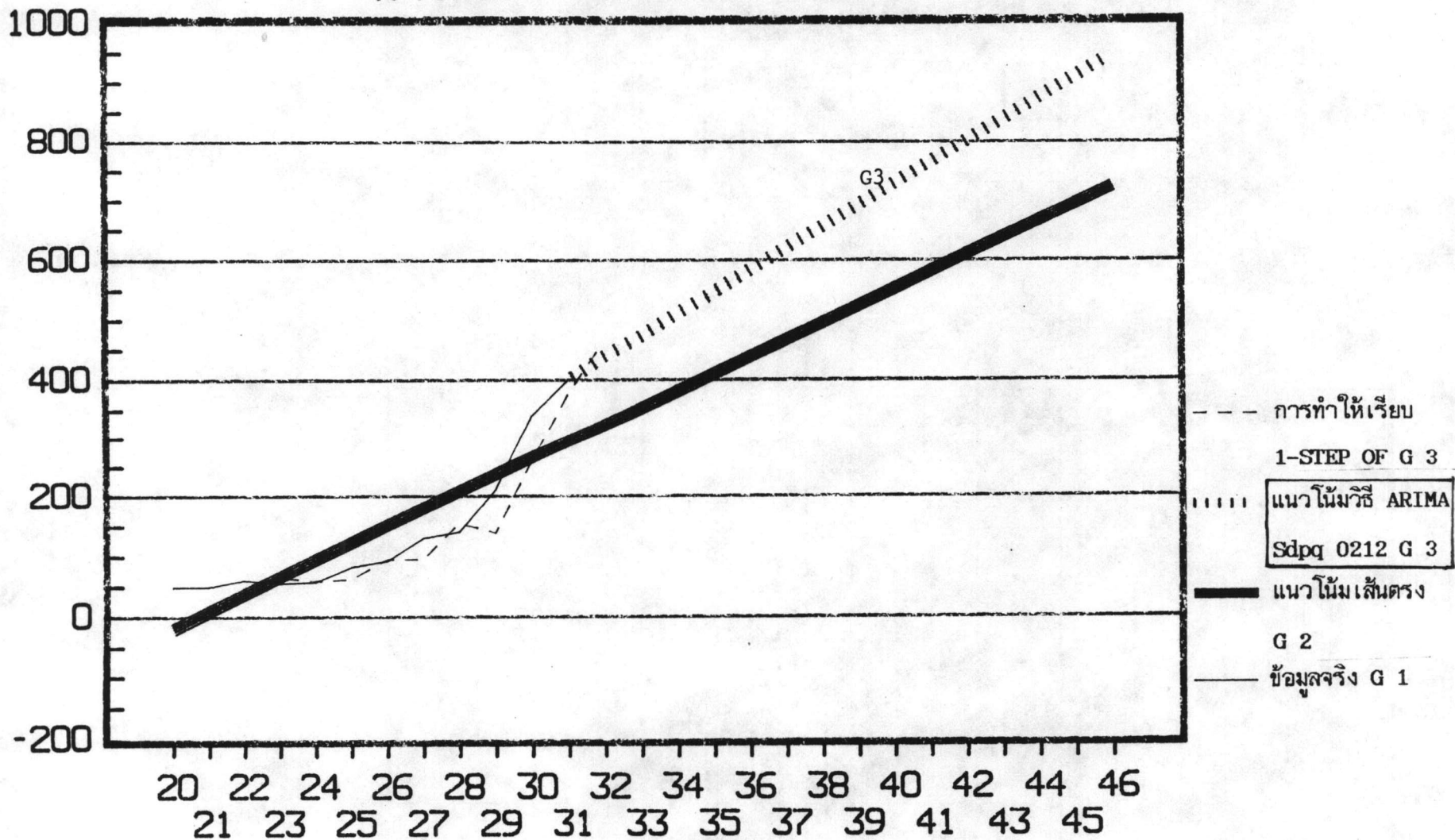
รูปที่ 12 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ

ปีการศึกษา 2532-2546

ข้อมูลจริง (2520-2531)

การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ปีการศึกษา (25XX)

ตารางที่ 21 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ
ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา			การทบทวนที่เทียบ G 3
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธี เส้นตรง G 2 (MSE 3784)	แนวโน้มวิธี ARIMA Sdpq 0212 G 3 (MSE 1557)	
2520	49	18		
2521	49	9		
2522	60	38		
2523	54	67		63
2524	57	95		58
2525	82	124		62
2526	92	152		95
2527	130	181		95
2528	140	209		155
2529	211	238		138
2530	339	267		260
2531	399	295	399	375
2532		324	439	463
2533		352	473	
2534		381	511	
2535		410	546	
2536		438	584	
2537		467	619	
2538		495	656	
2539		524	692	
2540		553	729	
2541		581	765	
2542		610	802	
2543		638	838	
2544		667	875	
2545		695	911	
2546		724	948	

2.6 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาแพทยศาสตร์ และวิชาที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ จากกราฟแนวโน้มรูปที่ 12 และผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 21 ทนายแนวโน้มโดยวิธี ARIMA ที่ Sdpq 0212 ได้ว่าจำนวนนักศึกษา ในอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2545) จะเพิ่มจากการศึกษา 2531 ร้อยละ 128.32

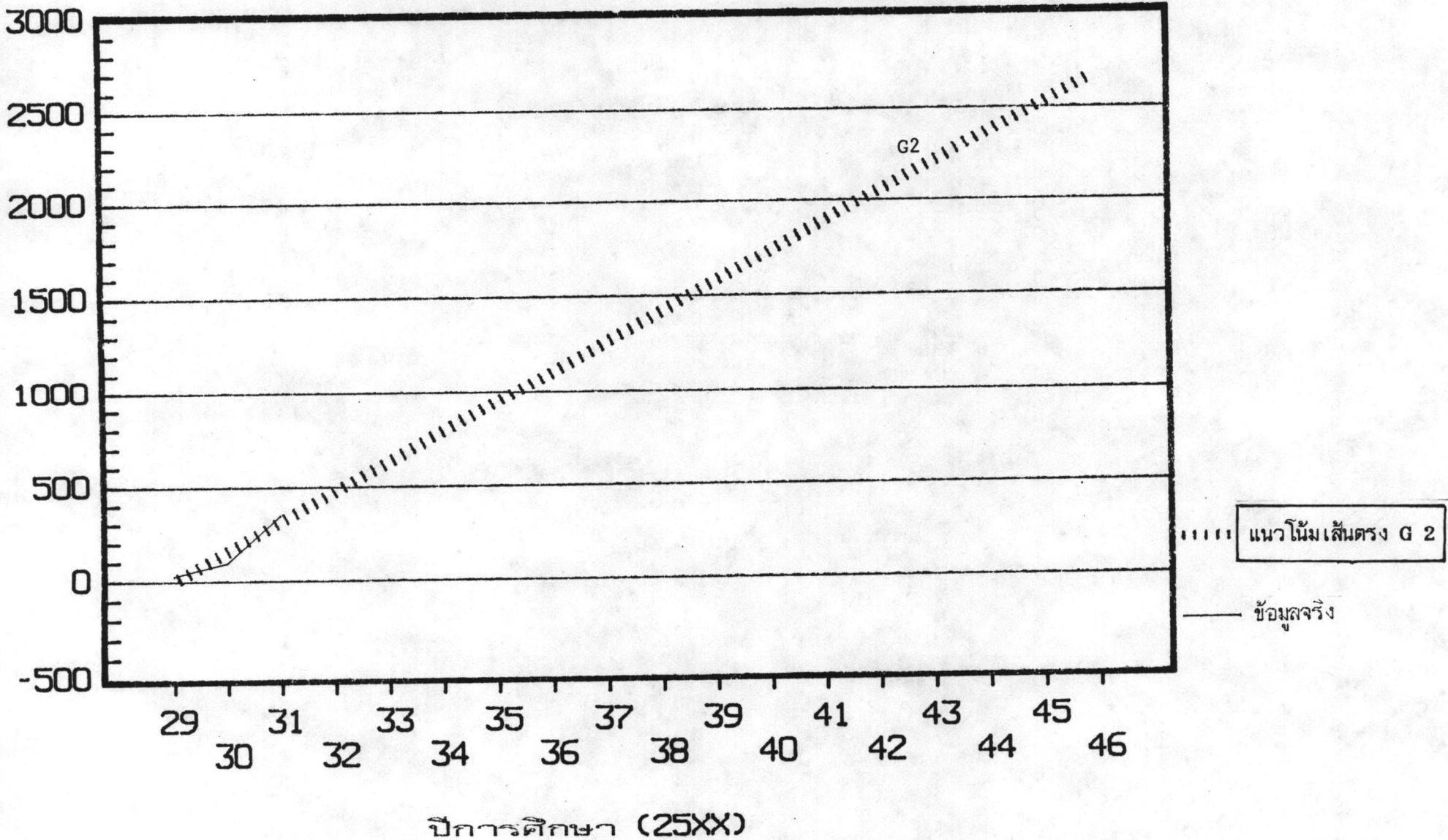
ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษา ในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากการศึกษา 2531	ร้อยละ 36.84
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากการศึกษา 2535	ร้อยละ 24.83
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากการศึกษา 2540	ร้อยละ 19.08

รูปที่ 13 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ ปีการศึกษา 2532-2546

ข้อมูลจริง (2529-2531)
การพยากรณ์ (2532-2546)

จำนวนนักศึกษา (คน)

ตารางที่ 22 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ปีการศึกษา 2532-2546

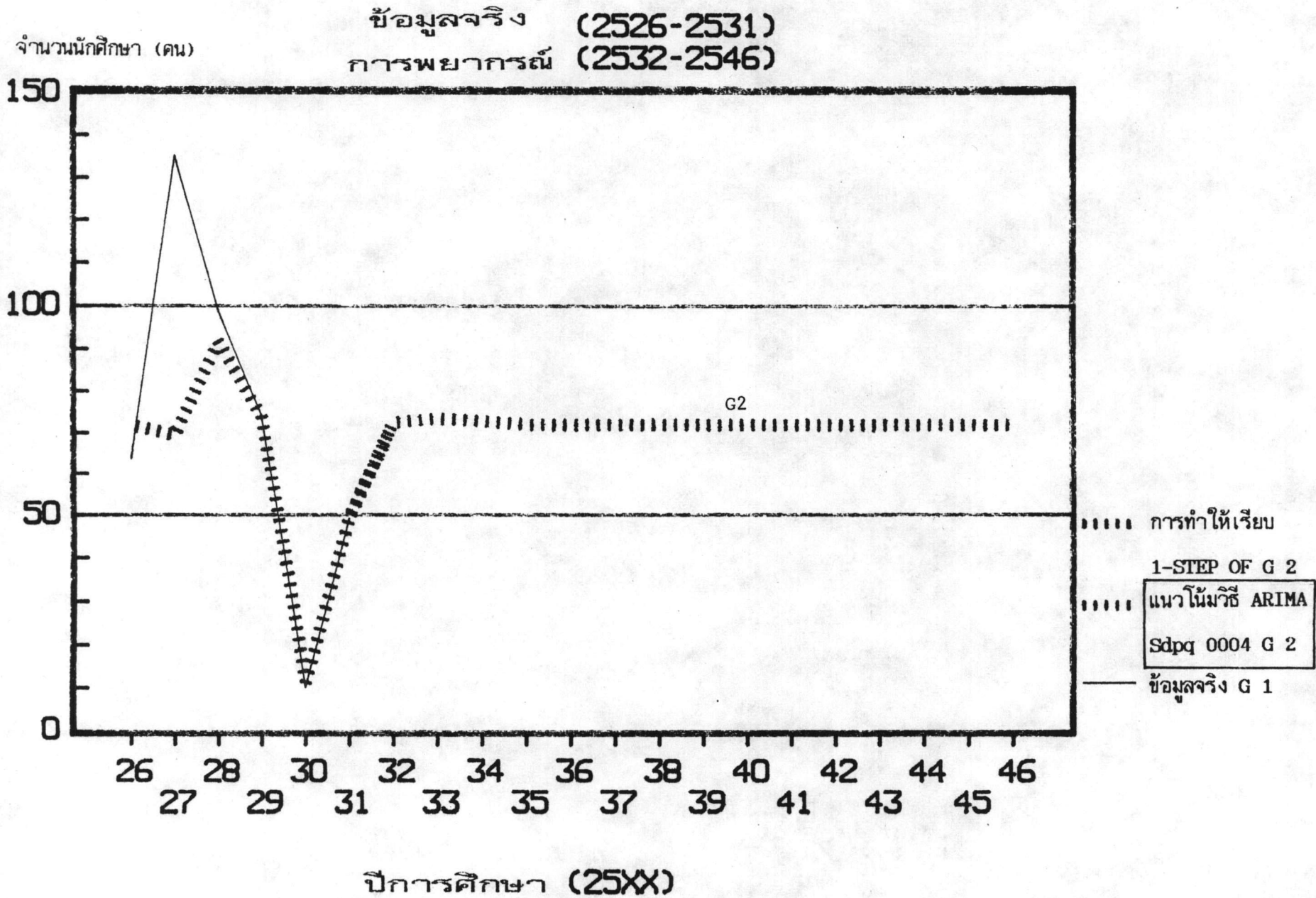
ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา	
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธีเส้นตรง G 2 (MSE 5460)
2529	30	-0
2530	97	157
2531	345	314
2532		472
2533		629
2534		787
2535		944
2536		1102
2537		1259
2538		1417
2539		1574
2540		1732
2541		1889
2542		2047
2543		2204
2544		2362
2545		2519
2546		2677

2.7 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์ เนื่องจากสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเปิดสอนสาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์เพียง 3 ปี จากกราฟแนวโน้ม รูปที่ 13 และผลการวิเคราะห์ ตารางที่ 22 ข้อมูลในอดีตมีไม่เพียงพอในสาขาการทํานายแนวโน้มจึงมีค่าความคลาดเคลื่อนสูง เนื่องจากข้อมูลไม่เพียงพอที่จะสร้างเส้นแนวโน้ม สรุปผลจากการคาดคะเนแนวโน้มโดย กราฟเส้นตรง ได้ว่า ในอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2545) จำนวนนักศึกษาสาขานี้จะเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 128.32

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วง 5 ปี พบว่า

ปีการศึกษา 2535	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2531	ร้อยละ 173.62
ปีการศึกษา 2540	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2535	ร้อยละ 57.17
ปีการศึกษา 2545	แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2540	ร้อยละ 33.35

รูปที่ 14 กราฟแนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2532-2546

ตารางที่ 23 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ปีการศึกษา 2532-2546

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษา		
	ข้อมูลจริง G 1	แนวโน้มวิธี ARIMA Sdpq 0004 G 2 (ค่า MSE 735)	การทำทให้เรียบ G 2
2526	64		71
2527	135		69
2528	99		91
2529	74		73
2530	10		11
2531	49	49	49
2532		72	72
2533		73	
2534		72	
2535		71	
2536		71	
2537		71	
2538		71	
2539		71	
2540		71	
2541		71	
2542		71	
2543		71	
2544		71	
2545		71	
2546		71	

2.8 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในกลุ่มสาขาวิชาเกษตรศาสตร์ จากกราฟแนวโน้มรูปที่ 14 และผลการวิเคราะห์ใน ตารางที่ 23 ได้สร้างกราฟแสดงแนวโน้มขึ้น (1-STEP OF G 2) จะเป็นเส้นเดียวกับข้อมูลจริง (Actual Data G 1) การทำนายแนวโน้มด้วยวิธี ARIMA ที่ Sdpq 0004 สรุปได้ว่า ในอีก 15 ปีข้างหน้า (พ.ศ.2545) จำนวนนักศึกษาจะเพิ่มขึ้น จากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 44.90

ผลการวิเคราะห์แนวโน้มจำนวนนักศึกษาในแต่ละช่วง 5 ปี มีดังนี้

ปีการศึกษา 2535 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะเพิ่มจากปีการศึกษา 2531 ร้อยละ 44.90
 ปีการศึกษา 2540 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะไม่เพิ่มขึ้น
 ปีการศึกษา 2545 แนวโน้มจำนวนนักศึกษาจะไม่เพิ่มขึ้น